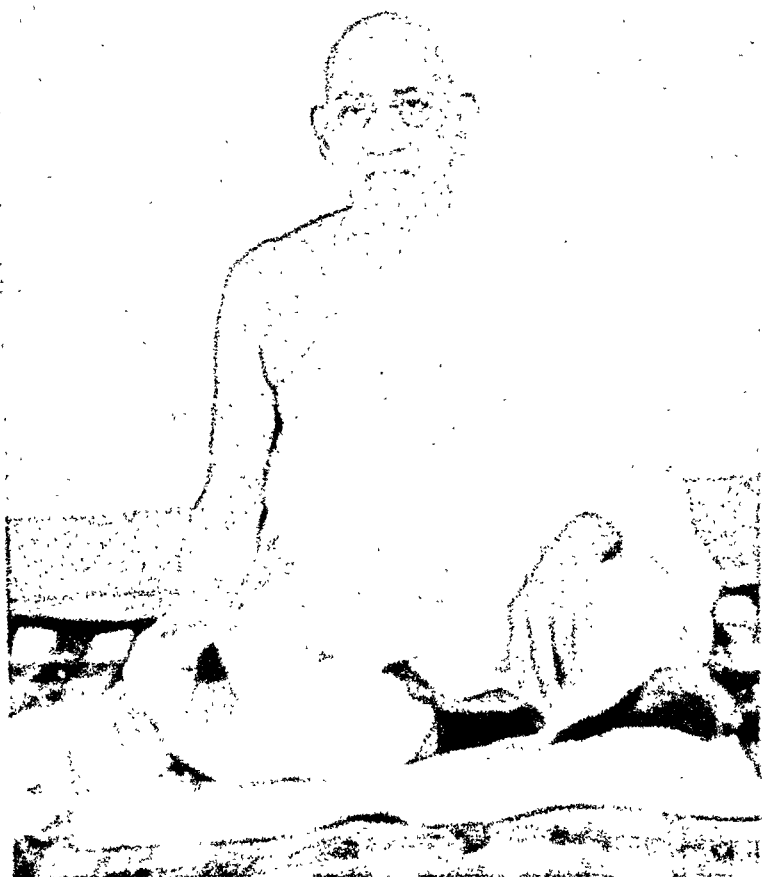

॥ श्री आगमप्रभाकर - श्रुतशिलवारिधि. ॥

॥ पुण्य श्री-पुन्यविजयश्रुत मदारान्न सादेय ॥

॥ व्याख्यान-पिथुप ॥

॥ पुण्य श्री-मित्रविजयश्च महाराज सादरे ॥

॥ श्री आत्मवन्दन सौष्टव शुद्ध्या नमो नमः ॥

अर्द्धमहामंत्रनो व्यमत्कार

॥ स्वयंपिता ॥

—आचार्य विदुष—

मुनिराज श्री गिरिविजय महाराज

सुप्रभाकर-महोदय

वसिष्ठ-महाराज

નિવેદન

નવન મદારાથો,

આ અર્હનમહામંત્રના સંવાદમાં તેમજ બાઈ બીજના સંવાદમાં આપત્રી સર્વને અનેક પ્રકારની વાણી લેવી જ્ઞાન-ગોપી વાણીમાં આવશે.

તો સંવાદની સદ્ગાત્રી જ વાણી લેવી “કુલિપ્રવૃત્તિ-ઓ બોધજન્ય સુવાદ્યોની પાનાના બાણ સમયે આપ સદ્ગાત્રીનો ઉપયોગમાં આવશે. માટે જ સર્વ ઉત્સાહી થવડો એ બ્યાનપૂર્વક અલગ્ય લાભની પ્રાપ્તિ થવા સંપૂર્ણ જાણી છે. માટે “આ બ્યાનગોપાલને લક્ષ આપવા બસામણ છે, સમામાં યોગાદ દોહમિ પણ કરવો નહિ. શાન્તચિત્તે અવધુ કરો, લેખી તમે સર્વને સાંભળવાનો અપૂર્વ લાભ મળે.”

વા. ૨૬.

સંવાદ લેખકે, હર- સર્વ અને પૂર્ણ સજ્જતી થવડો બ્યાનનો આપ્યો છે. તેમજ પૂર્ણવીરામ-અવધવીરામ-પ્રત્યક્ષ-દેવાવીરુ’ લક્ષ આપ્યો છે. તો પણ સદ્ગાત્રીને સુધારી વાણી બસામણ છે. સુધારકે જણાવે ?

દી. નેન થુવક દિયોર કુમાર મોદક

નિવેદન

સંસ્કૃત મહાશયો,

આ આર્દ્રમહામંત્રના સંવાદમાં તેમજ બાહ્ય પીઠના સંવાદમાં આપથી સર્વને અનેક પ્રકારની ભણવા જેવી જ્ઞાન-ભેદી ભણવામાં આવશે.

તે સંવાદની શરૂઆતથી જ ભણવા જેવી “યુક્તિપ્રયુક્તિ-” યોગ્યતાથી સુધારવાની યોજના બાપજી સમયે આપ સંસ્કૃતને તે ઉપયોગમાં આવશે. માટે જ સર્વ હિન્દુ-સાહી યુવકો જો મ્યાનપૂર્વક અલગ-લગની પ્રાચીન યજ્ઞ સંપૂર્ણ બાવી છે. માટે “આ બાળગોપાલને લક્ષ આપવા બતાવજી છે, સમામાં યોગ્ય કોઈએ પણ કરવો નહિ, આન્તરિજે અવજી કરો, જેથી તમે સર્વને સાંભળવાનો અપૂર્વ લાભ મળે.”

તા.-૬.

સંવાદ તેજકે, રસ-દીર્ઘ અને ખૂબસૂરતી લખતી વખતે મ્યાનથી આપ્યું છે. તેમજ પૂર્ણધીરામ-અરણ્યીરામ-પ્રકાશિત-દેવાદીનું લક્ષ આપ્યું છે. તે પણ સંસ્કૃતને સુધારી જાંચવા બતાવજી છે. સુધારક બન્યા ?

હી. જેન મુખ્ય કિરીયે મુખ્ય મંદિર

સંવાદ- કરતા તેમજ સભામાં ભાગણુ આપતાં સજ્જનો
માટે- દોહરા વાંચો.

—દોહરા-અથવા-શેરો—

સંવાદ ભજવો પ્રેમથી-પામો વિનય વિવેક;
વાક્ય રચના આવડે-થાય સુધારા અનેક, ॥ ૧ ॥

દિલખુશમાં આવી તમો-અભિનય એકટીનસાર.
સભા ઘણી હર્ષિત કરી-પામો જય જયકાર; ॥ ૨ ॥

સ્ટેજ સંવાદથી શોભતો-માનો દેવ વિમાન
કિશોર સમુદે દીપતો-એ તો સ્વર્ગ નિશાન ॥ ૩ ॥

સંવાદ સિરીઝના રંગમાં-મન રંગોને કુમાર
દિલડાં અરપો પ્રેમના-પુનિત કરો નરનાર ॥ ૪ ॥

નૂતન શૈલીથી રચી ધર્મ સિરીઝ મહેદાર
વાંચી મનમાં રમરમી, નાટ્ય પ્રયોગમાં સાર ॥ ૫ ॥

ભજવી રમજો રનેહ થી-સુંદર નાટ્ય વિલાસ
વાણી મધુરી નેહથી-થાય છે સહની ખાસ ॥ ૬ ॥

મન મોજી ભાષા વડે-વાક્ય રચી મનોહાર,
સભા જન ખુશી થઈ-કહે ધન્ય અવતાર ॥ ૭ ॥

ભાષણ કરતાં આવડે-ધ્રુજે ના પગ લગાર
નિંદર ખનીને મુખડે-જનરલ સભા મોંઝાર ॥ ૮ ॥

મનન કરીને વાંચના—ભાષા નિર્મળ થાય
મુખ્ય મનામાં જોલના—કથની રસીકી સોહાય ॥૯॥

“કાવિદ” થઈ ને ભાષણે—વિજય પત્તાક લેત
ધન ધન એની માનને—વધ્યા ફૂલ સમૃદ્ધ ॥૧૦॥

“શિક્ષક” સારું શિખવે—મનમાં ધારિને ટેક
જે વિદ્યાર્થી નિવડે—તો પામે શોભા વિવેક ॥૧૧॥

રજુ ગજુ કરીને જોલના—મનામાં જોભ અપાર
ભાષણ શૈલીએ દિપતા—વહતા છે, વહતા એ છે ખાસ ॥૧૨॥

ધન ધન તેલની છલવા—ધન ધન કથની સાર
ધન ધન તેનો જન્મ ગ્યા—અચરત ગ્યા છે વિલાસ ॥૧૩॥

॥ સંપાદ ભગવતા યુવક—તેમજ દ્વિયોગે એ ધ્યાનમાં લેવું ॥

॥ નમ્ર ભાવે વિજ્ઞપ્તિ ॥

॥ શ્રી જૈન કિશોર કુમાર યુવક મિત્ર મંડળ ॥

હુણસાવાડ-મોટીપોળ-અમદાવાદ-૧

સજ્જન મહાશયજીને નમ્ર ભાવે વિદીત થાય જે અમારા ઉપકારી ગુરુમહારાજ શ્રી મિત્ર વિજયજી સાહેબના પ્રવિત્ર “ચરણોમાં વંદન કરીને” અમારું મિત્રમંડળ ખડુમાન પૂર્વક વિનંતી કરે છે કે— આપશ્રીજી આપના અમુલ્ય સમયનો ભોગ આપી— અમને “મહામંત્ર નવકાર ઉપર યોધ જન્ય એક સુંદર સંવાદ બનાવી આપો.” દયાળુ ગુરુએ મંડળની અરજનો સ્વિકાર કરી— “શ્રી અર્હન્મહામંત્રના અનેક ચમત્કાર” ઉપર અમર કુમારને પ્રાપ્ત થયેલ “અર્હન્મહામંત્રનો ચમત્કાર” આ નામક લઘુ-પુસ્તિકા તે અનેક સદ્ગુણોવડે ગુંદીત અને બુદ્ધિમંતોને વખાણવા લાયક તેમજ યોધજન્ય સુલલિત વાક્યોથી સુશોભિત તથા લેખકની કસાયેલી કલમથી કસાયેલ—આ— પુસ્તિકા અમારા માનીતા “યુવાનો તેમજ ઉત્સાહિ કિશોરોના” કર કમળોમાં આપતા અનેરો આનંદ ઉદ્ભવે છે. તેમજ ધર્મિસજ્જનોના હૃદયમાં ધર્મ-શ્રદ્ધાતું વારિ છાટે છે. અને શ્રદ્ધાને ઉલ્લાસીત બનાવે છે. સુખ્યત્વે ધર્મશ્રદ્ધાની જ વૃદ્ધિ કરનાર નિવડે છે. તથા આ પુસ્તિકા વાંચન મનન કરવાથી જ મનો મંદિરમાં અનેરો આનંદ ઉત્પન્ન થાય છે. આદિ અનેક પ્રકારના લાભો બુદ્ધિવાન પોતાની વિકસીત મતિથી મેળવી શકે છે. આ— પુસ્તિકા માટે વધારે પ્રમાણમાં લખવું તે ઠીક લાગતું નથી.

શ્રી નવકાર મહામંત્રના ચમન્દાર ઉપર આ લઘુત્તમ પુસ્તિકા
આપી મંડળને યજ્ઞજ્ઞ દિત્સાદિત કર્યા છે, તેનો આભાર સુદના
ચરણે નમી વિરમીએ છીએ.

શ્રી. આપના લઘુત્તમ-મિત્રો.

પ્રમુખ-નિયુજ્ઞાન દિગ્ગતજ્ઞ પાદશીવાલા
ઉપપ્રમુખ-નિચીતકૃમાર મનુષ્યાઈ પાદશીવાલા
મંત્રી- વાદ્યેશકુમાર સ્ત્રીકાલ સુતરીયા
ઉપ-મંત્રી-વરનકુમાર સ્ત્રીમનકાલ દફતરી
કાપાલક-મહેશકુમાર કાન્તીકાલ ચાલ
ચો-ચેતરી-ચિરીશકુમાર ચાલકાલ પટેલ
ચેતરી- મહેશકુમાર સ્ત્રીમનકાલ દફતર

શ્રી મમે પોને આપના સદયર્થો લઘુત્તમ-મિત્રો
સમૈદ કવલનેન્દ્ર ચંચી આજારી મયોદ.
લઘુત્તમ-મિત્રો-ચાલ-નિયુજ્ઞાન
આમદાવાદ-૧

મત્સ્ય ને મહારાજા' આપણે મારી પકડવાનું પૂરવું છે. એમને પૂરવું
નહોતે પણ જો સર્વોપરી રીતે જણાવવાનું હોય તો આપણે આપણા પાત્રો
પ્રજ્ઞાશાસન મોટીપોળના સ્વરૂપમાં મોટા પાત્રો તરીકે રજૂ કરવામાં
કમરપૂર્ણમાં બેસીશું. આપણે પૂરવું પડે તો જાણીએ છીએ આપણે
પૂરવું જરૂર છે. જાણીએ છીએ આપણે આપણા પાત્રોમાંથી જો
સંઘની વિનંતિને રિવાજો કરી રાખીએ છીએ તો આપણે તેમજ
આમ કહીને સાર્વજનિક આદર્શ અન્ય ક્ષેત્રોમાં અમલ પાડવાના પ્રયત્નો
એ કમર કરી તેઓની "વ્યાખ્યાન" (વ્યાખ્યાન) મુજબનાં મિત્ર
વિનંતિ મહારાજા આપણે આપણી દિશાના સ્વીકાર કરી, "
શ્રી અગ્નિ નિમીર નર્મણ કવિદાસ કવિનાઃ આદિ અનેક
પદવિભૂષિત" પૂરવું પાદ શ્રીમદ્-વેદવેદ અને વિદ્યવ વાચનપૂર્વક
મહારાજા શ્રીના મુશિય રત્ન પૂરવું-દિવાળીયા શ્રી મોહનકવિવેદ
મહારાજાના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી મિત્રવિદ્યવ મહારાજા કે દેવેશ
શ્રી એ વડોદરા-સુરત-મુંબઈ-પુના-દલદલા મુશિદાવાદ અન્તર
ખિયાવર-આશ્રા-જયપુર તેમજ મેમુર રાજ્યમાં આદિ અનેક
શહેરો ગામોમાં આતુર્માસ કરી અનેક જીવોના ઉપદ્રાશી પૂરવું શ્રી
હાલમાં તેઓની ૮૮ વર્ષની લગભગની વંચાવૃદ્ધ હિંમરે અમદાવાદ
લુણાવાડ મોટીપોળના શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર ઉપાધ્યયમાં રચીરતા
કરી રહ્યા છે. તેઓશ્રીએ યુવાવસ્થામાં ક્રિશ્નારદ્રમાર તેમજ યુવક-
વર્ગની આગ્રહભરી વિનંતિને માન આપી "દત્તમાનાને" અનુસરતા
અનેક સંવાદો જે કે "ધાર્મિક" "નૈતિક વ્યવહારિક" ઔતિહાસિક"
તેમજ અનેક ઉપદેશીક કોમિકો જેમકે લખપતિની રેવડી-ધાર્મિક

કિંગ્ડમ, સદાના સુખ અપાવું સ્વાન. હંત્યાદિ આધુનિક જમાનાને માન આપી છપાઈ વણાજ દાર્દમ પહેલાં જંગલોર ઘડે ગયા છે. અમદાવાદ લુચસાચાડ મોટીયાળના હિસાદિ કિચોર કુમારો તેમજ યુવાન વર્ગની વિનંતિને માન આપી. પૂજ્ય શ્રી શ્રી આધુનિક જમાનાને અનુસરના સુદર વાક્ય રૌલીમાં “શ્રી આર્દન્મહામંત્રનો અમલકાર” તેમજ “શ્રી બાઈળીજની બુમિકા” નામક બે ધાર્મિક સંવાદો બનાવી આપી અમારા બાઈળોની ઈચ્છા પૂર્ણ કરી છે.

તે સાંભળી ખવ વાંચી વિહીન થાય કે સીમાત નિપૂણકુમાર નિશીનકુમાર અને બહેનકુમાર આ ત્રણે વિનીત કુમારોએ આપ શ્રીની આજ્ઞાને આપિત યજ્ઞ તે ઉપરોક્ત બન્ને સંવાદોની મોટા શબ્દોમાં પ્રેમ કોપી કરી રહ્યાં છે. “તે વાંચી ત્રણે ત્રિપુત્રી કુમારોને” અગેથી શ્રી જૈન નવયુવક સત્ગતન-દક્ષણના અધિપતિ નગરસેઠ શ્રી ઝવેરચંદ નેમચંદના સરનેહ જય છનેન્દ વાંચશોહ.

સુ મીલાગામ કરજણુ સંદેશન રોડથી-

॥ હિતશિક્ષાના બે વાક્યો ॥

ચિન્તાથી ચતુરાઈ ઘટે—ઘટે રૂપ ગુણ જ્ઞાન,
ચિન્તા અતિ અભાગણી—ચિન્તા ચિતા સમાન ॥૧॥

હોંશિયાર રહના ચાહિયે—દુનિયા ખડી શયતાન હૈ,
બિચાર કે અપની છગર—દૂસરે કો દેના ચાહિયે. ॥૨॥

જેતા જગતના ભાવને—આ કાળમાં છે દુઃખ ધણું,
ચેતી ચતુરનર ચાલીએ—રહેશે તમને સુખ ધણું. ॥૩॥

સજ્જન તણા સુ વાક્યને—હૃદયે કદી ચાહતી નથી,
તેવા નર્કકંઠ નિર્લજ્જને—દુનિયા કદી ચાહતી નથી, ॥૪॥

સોલ વરસના કુંવરને—આવે નહિં જો સાન,
વીસ વરસ વત્યા પછી—ના રહે સાન ને બાન. ॥૫॥

જો ચેતો તો ચેતજો—ગફલત જરા નવ થાય,
સત્ય કથન છે વિશ્વનું—હરિ હર બ્રહ્માગાય. ॥૬॥

ધર ગથ્યુ ચોરી કરે—સમયે ડાકુ થાય,
જો વાર્યો તો નવ વેર—તો તે ખેડીથી બંધાય. ॥૭॥

॥ શ્રી યુવક દિગોરકુમાર જૈન મિત્ર મંડળ ॥

મંડળના સભ્યો—

દિલીપકુમાર દિંમલજીવ શાહ.

વિજયકુમાર બાબુજીવ શાહ.

વિક્રમકુમાર બાબુજીવ શાહ.

હેમંતકુમાર વસંતજીવ શાહ.

કિરીટકુમાર બાલગાર્મ શાહ.

ચંદ્રકાન્ત આન્નારામ પાતખીયાજી.

શ્રીપાલકુમાર અબ્બાસજી શાહ.

મુકેન્દ્રકુમાર રતીજીવ મુતરીયા.

હરેશકુમાર દલીચંદ શાહ.

કેન્દ્રીકુમાર અબ્બાસજી શાહ.

વિરેન્દ્રકુમાર જયંતિજીવ મુતરીયા.

હેમંતકુમાર આન્નારામ શાહ.

II કૃષ્ણાલી-પ્રેમ-સંગીત II

અમારું મિત્ર મંડવતો ગાતુ પાડતો પાળે છે,
જુઓ કંચન સગી કાયા—ગાતુ કમલમળા પીપ છે. ૧૧૧

થયા છે વર્ષ પંદરના—નવાપિ મેજ પાળે છે,
કોમળ છે કાયાને સુંદર—લગમળા ચડેને પાળે છે. ૧૧૨

ભણે છે પ્રેમથી વિદ્યા—સહી છળી મળી પાલે છે,
ગુરના વચન ને બહુધા—કદમી તેને પાળે છે. ૧૧૩

માતા પિતા વડિલોના—વિનય બાવેને બજલે છે,
કુલિન કુલવાન છે સારા—વનિક મનવાન જાહે છે. ૧૧૪

જગરની જ્યોત મેં માની—“કમળ મુખ” કાન્તી છે સારી,
જયવન્તિ “જયન” ની દોરી—વિજયી છે મિત્રોની ટોળી ૧૧૫

સ્વધર્મ મિત્રો એ પ્યારા—કામા ગુણો ધણા સારા,
ગુણિજનના ગુણ ક્યારા સહુને લાગે છે વહાલા. ૧૧૬

વિજય ગુર મિત્રને પ્યારા—જગતમાં સહુને લાગે સારા,
વિજયી પામો મહિયલ ક્યારા—‘ભદ્રેશ’ સુખ શાન્તિની ધારા. ૧૧૭

II સમાપ્ત II

॥ સ-સ્નેહ-આભાર ॥

શ્રી દિગ્ગજકુમાર તેમજ યુવકોના અનુપમ કિસ્સાને સમયે સમયે પૂર્ણ કરતા તથા તેમના યતોજાવને અનુપમ હિતો-પદ્ધતિને પરિપૂર્ણ કરાવતા— " શ્રી ગાર્દનભાગમેવ તેમજ શ્રી "ભાઈ ખીજની ભૂમિદા "નામના બે ભાગોના સંપાદકાના સંપાદ્ય આપી હપરના નામો પ્રમાણે પ્રિન્ટરનાં જનમદાતાઓની શુભ-નામાવલી નીચે પ્રમાણે આપવામાં આવી છે.

૧૫૧	શ્રીમાદ યોગ સાંકેચાંદ શ્રીચંદ મચડવાળા	અમદાવાદ
૧૫૧	" " રમણલાલ શ્રીચંદ મચડવાળા	"
૧૫૧	" " સનિલકાલ ગણપતી પરીખ	"
૧૫૧	" " જીનેન્દ્રચંદ યુમાલાલ ગાદ	"
૧૫૧	" " રામચંદ મોહનલાલ ગાદ	
	દરેન્દ્રચંદપતિ મેનાબેન	કલોલ
૧૩૧	" " હિમતલાલ પતિલાલ પાલડીવાળા	અમદાવાદ
૧૧૧	" " પતિલાલ રામચંદ્રાણી મુનરીયા	"
૧૧૧	" " અણ્ણપુત્ર નિમલલાલ ગાદ	"
૧૧૧	" " અનાંદ ભંડારકર્તા જોષી	વડોદરા
૧૧૧	" " વિદ્યાનંદ મુલચંદ મુખર્જી	કલોલ
૧૧૧	" " મુનીલાલ રામચંદ ગાદ	સિતા પારડી
૫૧	" " રત્નમદદ રામચંદ ગાદ	અમદાવાદ
૫૧	" " રવીંદ્રલાલ મેદનલાલ ગાદ	"
૫૧	" " રાવિંદ્રલાલ મનમદાલ મહેતા	હપરદેવ
૫૧	" " રામચંદ નાગેંદ્રલાલ ગાદ	અમદાવાદ
૫૧	" " રાવિંદ્રલાલ પાલડીવાળા	"
૫૧	" " રામચંદ રામચંદ ગાદ	વડોદરા
૫૧	શ્રીમદિ રામચંદ મચડવાળા ગાદ	અમદાવાદ

ઉપરોક્ત સદ્ગૃહસ્થોએ આ પુસ્તિકા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરાવવા માટે પોતાની ભક્તિ પ્રમાણે સહાયતા આપી, અમારા ઉત્સાહને વૃદ્ધીગત કરેલ છે. તે બદલ અમે અંતઃકરણ પૂર્વક ભૂરિ ભૂરિ આભાર માનીએ છીએ.

લી. શ્રી જૈન કિશોરકુમાર મિત્ર મંડળ.

શ્રી અહિન્સામંત્રના સંવાદના પાત્રો

શ્રેણિક મહારાજ	મગધ દેશના રાજા
મહામંત્રી અભયકુમાર	મગધદેશના મહામાત્ય
સમરસિંહ	મગધદેશના સેનાધિપતિ
ભૂપતસિંહ	મગધદેશના કોટવાલ
સુરસિંહ	મગધદેશના ક્ષેત્રદાર
ધનપાલ [કોષાધ્યક્ષ]	ખન્નનચી-રાજભંડારના રક્ષક
સૌધમેન્દ્ર દેવ	મહામંત્રનું ધ્યાન ધરતાં “અમર”
	ઉપર તુષ્ટમાન થયેલ ઇન્દ્રદેવ
જયઘોષ	ઉપદેશક-મહાપુરુષ “મહાત્મા”
રૂષભદત્ત બ્રાહ્મણ	બ્રાહ્મણનું એક ગરીબ કુટુંબ
ધારણી બ્રાહ્મણી	રૂષભદત્ત બ્રાહ્મણની પત્નિ
અમરકુમાર	રૂષભદત્ત બ્રાહ્મણનો સુપુત્ર
શંકરકાકા	“અમર” કુટુંબી વર્ગ કાકા-કાકી આદિ
જંબૂડી	“અમર”ની બહેન
ધર્મદાસ	અમરના દુઃખથી દુઃખી થતાં નગર પ્રજા વર્ગ
જનદાસ	“ “ “ “ “ “ “ “

જરાશંકર
મોરિશંકર
પ્રભાશંકર
રૂનમાલ

રાજગોર

તથા

જ્યોત્સીમા [જ્યોત્સીમા]
હોમ હવત કરનાર જેવી

જ્યોત્સીમાલ
બામરસિંગ
બામરસિંગ

રાજમાં "પણ" વગાડી વહિરાત આપ
મહારાજની છડી પુકારનાર છડીદાર
રાજ સિપાઈ

બસાલ
જેનાલ
ધુનાલ

મહારાજના મુખેશ

" "

" "

મુમલ હિસાર [મોરશી] મહારાજની આજ્ઞાપત્રો રસક

તા. ૩.

આ સીમા સંવાદ બજવતા મુખેશને વિદીત માલ છે
જ્યારે અમારૂં મોરશીની વહેલ સંવાદમાં વખતો તો આગે
પોતાની મરદ મુખેશ હિસારમાંથી લઈ રહે છે.
ત્યાજ્યવાચારી વહેલ સંવાદની મહેનત કરતા

વિમાલકુમાર
વિલીપકુમાર
વહેશકુમાર
બી.વિ.કુમાર
સંજીવકુમાર

સંવાદની વિદીતનું મુખેશ કરતા કુમાર
" " " " "
" " " " "
" " " " "
" " " " "

॥ પ્રથમ—અંક ॥

“ મંગલ પાઠ ”

સુરવરી કુમારો— નમન કરો ભવી વીર જનંદા— ॥
 કાપે કરમ કઠીણ મુણીન્દા; ॥ નમન ॥
 ભવ દુઃખ ભંજન નાથ નિરંજન,
 તરણ તારણ વિભો દિન દયાલ; ॥ નમન ॥
 ઈચ્છા પુરો ત્રિસલા નન્દન,
 આપો અમને શિવ સુખ મેવા, ॥ નમન ॥
 મહામંત્રનું ધ્યાન ધરંતા,
 “અમરકુમાર” વિજય જયવન્તા; ॥ નમન ॥
 નાટ્ય પ્રયોગમાં ભજવી ગાતા,
 ચંદર શૈલીના વિખ્યાતા, ॥ નમન ॥
 મિત્ર બાળ મંડળ સહ ગાતા.

II પ્રથમ-અંકની શરૂઆત II

જકુલભાઈ — કિશોરકુમારે—હું તમારી સાથમાં છું. તમે શિવ
જાઓ છો ?

દીલીપકુમાર — પથારી પથારી અમારા માનીતા મહેમાન પથારી
આપના દરોજની અમારા અગતર હોય છે.
અમારે તમારો કેમ યાદ કર્યા વાદ ?

જકુલભાઈ — વિનીત કુમારે : તમારે યદ કરવાનું આવ
એક કારણ છે, અને તમારા નરકથી પ્રતી
વરદન છે. અને સાદાપતાની મોંઘણી છે.

બીપિનકુમાર — " સત્યજન મહોદય " નાણાધાર્ય : તમારા
જેવા સુખનરના સદાપદ ખાનદા—તે—અમારું
સુખોદય દોરવાય— પરંતુ સદાપદ તમે અમારી
પાસે રોની જાઓ છો— તેનું નિવેદન કરો.

જકુલભાઈ — કિશોરી કુમારે, જે હું તમારો આજે છું—તે
પ્રમાણ પૂર્વક સત્યજન : આજના નૂતન વર્ષની
પ્રમાણમાં " બાળ " જન્મન મેં સુધા પર
આજે મારું—પોતાની સુવર્ણથી કિશોરી
સુવર્ણને પાવન કરી રહેલ છો— તેમજ જન્મ—
જારી સમારો પદ " સોલ સુવર્ણ વાદ "
આજના સત્યજન " નરમિત જાની મળી છે. તમા
તમારો તમા " ખીર—જાંદ—પ્રતી—કર્તારી " અને
મારું હોં કરનાજીવી જન્મના સ્વાસ્થ્ય વિસ્મય
અને છે. તેમજ સર્વોં કરવે વાદ પોતાની પવતી
કિશોરીને સોજાવી રહી છે અને " જન્મ " ના
અર્થને આજના સુધે સુધે રહેલ છે.

વિમળકુમાર — સજ્જન મહોદય ! ગુંછ રહ્યા છે. તેનું કારણ તમો અમોને કોઈ પણ રીતે વ્યવસ્થિત પણે વિદીત કરશો ખરા.... ?

બકુલભાઈ — કેમ નહિ— કુમારો-તમાને જણાવવામાં કાંઈપણ વાંધો નથી. તમો-સહ એક ધ્યાનથી-સાંભળો, હું તમોને જણાવું છું.

” ભાઈ બીજના ” ના પવિત્ર દિવસે એક પરો-પકારી દિવ્ય બાળકનો “ નામદાર સરકાર ” ગાયકવાડ મહારાજની રાજધાની “ પાટનગર ” ની સૌરમ્યભૂમી પર “ વિશાક્રીમાલી જ્ઞાતિમાં ” વિક્રમ-સંવત-૧૯૨૭ ના કાર્તિક સુદિ “ ભાઈ-બીજના દિવસે “ શ્રીમતી- ઇચ્છાદેવી ” ની રત્નકુક્ષીથી પુત્ર રત્નનો જન્મ થાય છે.

બીબીનકુમાર — મહાશય ! એ તો દીક-જન્મ તો ભૂમી પર જ સર્જના થાય છે. તેમાં વળી આશ્ચર્ય જેવું શું ?

બકુલભાઈ — સત્ય છે. “ કુમારો ” તમારું કથન બરાબર છે, પરંતુ તે બાળક પુનીત ભાગ્યવન્ત છે. “ દીપચંદ્ર શેઠના કુલને દીપાવી ” બાળવયમાં જ ‘છગન’ નામદારી આ-અવનિમાં એક ત્યાગી “જેન” મુનિરાજ બને છે, અને “ વલ્લભનામ ” થી ચિત્રરૂપિન થાય છે. તે પ્રાણથી પ્યારા “ વલ્લભ ” પેતાના હિપદારી ગુરુમહારાજ પાસેથી “ વિનય પૂર્વક સમગ્ર શાસ્ત્ર સિદ્ધાન્તના ” ગીતાર્થ બની બુદ્ધિ-પર અનેક ગિરોદને પ્રાપ્ત કરી- “ આ-આર્થ પદ ” થી મુરેશ્વરીન છે. અને તેજોશ્રી

“વજ્રામરૂચીવર” નામને અને તે મહાપુરુષ
ગોત્રે ગોતાના—૮૨ વર્ષ પૂર્ણ કરી “વિદ્યમ
સંવત ૮૨ માં વર્ષમાં પ્રગટાણુ કરે છે.

ચંદ્રકાન્ત — કરે છે તે તો ઘણું જ પુણ્યથી થવા લેણું છે.
પરંતુ તેમાં તમારી શી દૃષ્ટિ છે. તે અમેાને
ચિત્તીત કરે ? (કુમારોનું કિલખુસ કંથન સાંભળી)

બકુલબાહ — સરજન કુમારે તમારું કહેણું હિતાવાદ છે. અને
તે માન્ય છે. “અહિ—” આત્માર્થ અગરસ્વના
વચ્ચ દિવસે થાને જાહવીરની શિવત રતનીના
પ્રથમ પ્રદરમાં “પ્રો અર્ધન્મલામંત્રનો અમત્કાર”
નામક સંવાદ માનવ મેરની સમય પુરે જાળવાથી
જાળવી જનાવવાની મહત્ત્વી પૂર્ણ દૃષ્ટિ છે. તે
શુભ સર્વમાં આપ મહિ કુમારોની વરુદત છે.
તેની માંગણી સર્વ ખાસે છે.

વિમળકુમાર — મહું જ સાદું સદાશુણ્યનું સમી આજનો
દિવસ તો અમેાને મહિ સર્વનો કહેવાય. અમેા
આ પ્રસંગનો જાહેર લઈ અમારું અન્નર-
આત્માને પૂર્ણ શાન્તિ મેળવવા દૃષ્ટિથી પ્રિય.
ચિત્તીત માનવપદ ? તમે કહે તે મહારં નવ મન
અને સમુદી સદાવાદ જની અમારને પૂર્ણ
કરીશું.

આપી અમને જ્ઞાન સુધાની—

અરણ્ય પટ્ટીને વિનવી આજે ॥ જયજયજય ॥ રા ॥

મુખ સંપન્નિ આપી અમને—

મુખીયા દરજે આજ કુમારને ॥ જયજયજય ॥ રા ॥

હર્ષ અમારા હૃદયમાં આજે—

સુરસરસરમે નમીને આજે ॥ જય જયજય ॥ રા ॥

અકુલબાઈ — મન્ય છે, કુમારો મન્ય છે, પયારો હવે “ નામ્ય-
પરમાં ” સમય યોગ્ય થઈ સુદયો છે. તેમજ
પ્રેક્ષક થઈ પણ આવીશો જની રહ્યા છે.

સર્વજન — બોલો યુગવીર આચાર્ય મહારાજ હી જયજય

[પદાવલં પદ્ય]

[ઉપરોક્ત યુગવીર આચાર્ય મહારાજની કૃતિ થયા બાદ અર્થ
કુમારોત્ત નાટ્ય પરમાં જઈ. બાદ રાજગણ મહારાજો અમલકુમાર-
મહારાજ-યોગાધિપતિ-અમલોત્ત-નિધર્મ દેવદાસ આદિવાળ મંડપની દેવવળ
પર થયા બાદ-રાજગણના પડો. ઉપરાંત મહારાજ દેવિજ માલગે
અંદરથી પધારજી. સિદ્ધાન્ત પદ ગીત થયો “ મરિચક ” ગીતો પુરારો]

બાળસિંચ — મહારા રાજા મહારાજસિદ્ધાજ દેવિજ મહારાજને

પટ્ટીદાર — જાણી જાણના, ખખડા [મિત્ર સાચી બોલવ]

[બાદ અંકુશ મહારાજ પાંચ જણ નાચકારો સમક્ષે રંગ
પાળ આવીને મમન રહી રાહોડ પેલા જાકે આચરુ અગિયમ મહારાજો
કુમ્ભ ભરિ]

મહારાજ શ્રેણિક--દિવાનજી :

મહામંત્રી અભય--જી-મહારાજ-આજનાં દરમાન કરો.

શ્રેણિક રાજા --આજ માટે જમાયું નેવ ઘણું જ સુંદરાયમાન થાય છે. તે કિપરગ્રી અને જાણાય છે કે મહારાજ મનનું ધારેલું કાર્ય તથા સંબંધ છે.

મંત્રી અભયકુમાર--મહારાજ વર્ણીત પ્રમાણની વાત છે. આપનું ધાર્યું કાર્ય થાય તો મહારાજ દિવસે અનેકા આનંદ કિદ્દાશે. તેમાં જરા પણ તથાક જેવું તથી...પરંતુ....

મહારાજ શ્રેણિક--હી મંત્રીવર ! પરંતુ એટલે શું ? આ કાર્યમાં અને તમારી ખાસ વફાવત પડશે સમજાવો ?

મંત્રી અભયકુમાર--રાજા ! આપ આ-નાં જોડ્યા. " આ નેવકે રવામીનું કાર્ય કરવા અર્જીસાતના પણ નેમાર છે. [મંત્રી "કેટલાય" વામું નિર્મી કાપતે કેમ "કેટલાય" મારે કહેવું તમને અસમ્યક્ લાગે છે ?

કેટલાય અભયકિદ્--મંત્રી ! આપનું કાવત "સાવતપી કરતા પણ નેવકે નથી." આપણા સમજાવના પિરી પા. અને પિરિતવના અર્જદમ મે-પાં કહેવાનું લેવું નથી.

સેનાધિપતિ સમરસિંહ—થેંકયુ [Thankyou] બા [Mr.] કોટવાણી
સમયોગિત તમારું કાર્યન હીઠ છે, આપણા
રાજમાન્ય “મંત્રીશર” ગૃહરપતિ “ને પણ
બુદ્ધિબળમાં ટકકર મારે તેમ છે.

શ્રેણિકરાજ —બીલકુલ સત્ય છે, “સેનાધિપતિ” રાજકાર્યો
ધણા જ ગહન છે. છતાં પણ આપણા પ્રધાન-
છની બુદ્ધિ તે ગહનકાર્ય ને પ્રકાશિત કરવામાં
સૂર્ય સમાન બાસે છે. તેમાં જરા પણ શક મને
તો લાગતો નથી.

મંત્રીશર —મહારાજ ! જે આપનું ધારવું છે તે સત્ય
હશે, પરંતુ મહારામાં તેવા પ્રકારની શક્તિ નથી.
છતાં પણ આપના બુદ્ધિબળથી કાર્ય કરવામાં
વિજેતા થઈશ.

રાજ શ્રેણિક —ધન્ય છે. વિજેતા ધન્ય છે. તમારી બુદ્ધિબળના
વિકાસથી પ્રકાશિત બની રાજગૃહી શોભી રહી
છે. છતાં પણ રાજસભા માટે એક સુંદર
“ચંદ્રશાળા” બંધાવવાની મહારી ઇચ્છા છે. તો
“શિલ્પશાસ્ત્રના-જ્ઞાતા “કારીગરો” ને બોલાવી
મહારી આજ્ઞા મને જલ્દી કૃપે તેમ કરો.

મહામંત્રી અભય—મહારાજ ! આપની આજ્ઞા મને સર્વથા માન્ય
છે. તમામ પ્રકારની તૈયારી આપના સમક્ષ
કરાવું છું.

રાજા શ્રીકૃષ્ણ — “કણ” જ આજે, મંત્રીયર જેમ જાને તેમ જાણી
કરે.

મહામંત્રી અબય—તવારતુ: જેવી આજા ભૂપાલની.

[ઉપરોક્ત વાત પ્રતી ઉપત કરી “ મંત્રી ” આજા માણસને
જોતાથી “ ભયપાલ ” ને કાળકાળમાં જોતાથી કાળપાલ
જન્માયે છે. જેમ જાને તેમ જાણી જોતાથી કાળપાલ
જન્માયે છે.]

—આજે ઉપજુદાસ—જો:—ઉપજુદાસ.

ઉપજુદાસ — છ મંત્રી, હુંકેમ સામેળ—દાર્ય દેવ તેનું મને
હરમાન કરે.

મંત્રી અબયદુમાર—આજે તમે જાણિને આજણ અવિમાલને
સવામાં જાણી જોતાથી આજિ.

ઉપજુદાસ — જેવી આજા મંત્રીજિલની, સવામાં હવે આજે છે.

[મંત્રી અને મહારાજાને જાણ કરી ઉપજુદાસનું જન્મ. અને
કાળકાળમાં જોતાથી કાળપાલ. કાળકાળમાં જોતાથી
જન્મ પ્રદેશને જાણ કરી કાળકાળને નિવેરન જન્મ]

અવિદ્યાવ કુમાર વિગિર—મંત્રીમ જોતાજાલ—મહારાજા અને મહારાજા
વિગિર: જાણી જોતાજાલ આજાને “ અવિદ્યાવ
જન્મ નમન છે.

મહામંત્રી અબયદુમાર—આજે અવિદ્યાવ—મહારાજા, મંત્રી અવિદ્યાવ
“મંત્રી” સવામાં જાણ કરી, મંત્રી જોતાજાલ

નામના નગરે ગોકલી “શિલ્પશાસ્ત્ર” માં
નિષ્ણાત શિલ્પીઓને ગોતાના “ગોબર લઈ
આપણા મથુરણ ઠાકોર, સાંઢણી સ્વાર સાથે
જ આવવા જણાવ—સે....આ.... “રૂકો” આ
દરબારી રૂકો લઈ જેમ બને તેમ જલ્દી આવવા
જણાવ.

અશ્વપાલ જુગલકિશોર—જેવી આપધીની આજ્ઞા, જાઉં છું અને
આપણા સાંઢણી સ્વાર “કાલુભા” ને આપે
આપેલો “દરબારી રૂકો” આપી સોપાલક
નગરે રવાના કરેં છું. સાહેબજી...

[જતાં નમન કરી કહેવું]

[ઉપર પ્રમાણે કથન કરી મંત્રીશ્વર પાસેથી દરબારી
“રૂકો” લઈ અશ્વપાલતું સભાને નમન કરી જવું.
સાંઢણી સ્વારનો રાજસભામાં પ્રવેશ અને નમનપૂર્વક
મહામંત્રી પ્રત્યે વિનયથી કથન]

સાંઢણી સ્વાર કાલુભા—મહારાજ તેમજ રાજમંડળને આપના
તાબેદારતું નમન છે.

મંત્રીશ્વર અભયકુમાર—કોણ, તું કયાંથી આવ્યો ? શું સમાચાર,
મહારાજ આગળ નિવેદન કર.

સાંઢણી સ્વાર કાલુભા—મહારાજ અને માન્યવર મંત્રીજી, આપ-
શ્રીજીની આજ્ઞા પ્રમાણે તેમજ આપના
“અશ્વપાલ” ના કહેવાથી “સોપાલક નગરે”
થી કારીગરોને લઈ આવ્યો છું.

મહામંત્રી અભયકુમાર—આજે સાંજે દરબારમાં તે “કારીગરો” ને
જાણી હાજર કરો.

સાંજણી સ્વાર કાવુબા—જેવો અન્નદાતાનો હુકમ, તેઓને આજે
આપે છું.

[નમનપૂર્વક “સાંજણી સ્વાર” નું સમન મળે કારીગરોના
મારવાણી પોતાકમાં રાજદરબારમાં પ્રવેશ]

કારીગરો હુમેદલ—મગર દેશ મહારાજ આપનો જય થાઓ.

શુભાબલ આદિ—વિજય થાઓ આપ, તમારો આપના તરફથી
“સાંજણીસ્વારે” અમને આપ મહારાજાનો
“હુકમો” તેમજ મંત્રીશરનો શુભનિર્દેશ
આપ્યો, તે સાંજણી અમારો અમારો સર્વ
કાર્યોનો અવરોધ કરી આપના હદનામાં રાજદર
મળા છીએ. આપ મહારાજા—હુકમ કરાવો

[ઉપરોક્ત સમન કરતા કારીગરોએ સમન મળણ કરી-
પોતાના મંત્રીશરને શુભારને પ્રભ]

રાજા શેષિલ —કેમ માન્યવર મંત્રીશર ?

[વિજય પૂર્વક પોતાના પરીત પ્રભે પ્રભ]

મંત્રી અભયકુમાર—જે મહારાજા, અમારો પિતાશર.

રાજા શેષિલ —મહારી આજાને પૂછું કરનાર “સોપાલક”
નગરથી કારીગરો આવી મળા તે સર્વ જુમી
સોપલ આપમુર્તી કરી “સિવાન્ગસ” કરાવી

આપ-આ કામ આપણા કોટવાલને સોંપી
જેમ બને તેમ જલદી શરૂઆત કરવાની આજ્ઞા
આપી દો.

અભય મહામંત્રી—જેવી આજ્ઞા ભૂપાલની-આપના “કોટવાલ”
ને બોલાવી “ચંદ્રશાળા” નું બાંધકામ શરૂ
કરાવું છું.

[ઉપરતું મંત્રીરાજનું કથન પૂર્ણ થતાં જ પડદાનું પડછં.
છડીદારની છડીપુકાર-પ્રથમ દશ્ય સંપૂર્ણ]

છડીદાદ બાબરસિંગ—શિરછત્ર મહારાજ—“ મગધ દેશ મહારાજ
ચિરન જીવી રહો....ખ....મા, ખ....મા.

[પડેલા પડદાની અંદર જેમ મોટી ઇમારત એકદમ તૂટી
પડે તેવો મોટો અવાજ બહાર પ્રેક્ષકવર્ગ સાંભળી
આશ્ચર્ય પામે તેવી રીતે “ જો-ત્રણ પતરાં ઉપર ”
જોરથી કોઇને લાગે નહિ તેવા પ્રકારે મોટાં
(૨) પથ્થર પતરાં ઉપર ફેંકવા. “ ચંદ્રશાળા ” ની મુખ્ય
ગેટનું પતન થયું તેવું સર્વ સભામાં જાહેર થયું.
“ દશ્ય બીજું સંપૂર્ણ ” બાદ પડેલા પડદાનું ખુલવું]

[“ દશ્ય ત્રીજીની શરૂઆત ”—મહારાજ શ્રાવણીકની
રાજસભા પૂર્વવત આપતા ચુકવું નહિ. સભામાં ઉદ્દાસ
વદને “ દારીગરોનો ” પ્રવેશ-અને નમ્રતાપૂર્વક મહારાજ
પ્રત્યે નમનથી કથન]

કિમેદજ દારીગર— મહારાજ હદ થાય છે, અમો ઘણા જ હતાશ
થયા છીએ. આજ સુધીની પ્રાપ્ત કરેલ
“ યશકિર્તીનો લોપ થાય છે. ”

સાનકેશિક — કારિગરો તમારે કંદારા થયાનું કારણ શું ?
ખતનામાંથી “આન પાન” અને “માસિક”
મળે છે કે કેમ ?

[તાપ એકી કારીગર હવાખટનું નમનાથી કથન]

કારિગર સુલાખટ — પ્રત્યેનાથ ! આપની આજ્ઞાથી સર્વ મળે છે.
પરંતુ અમારી કિર્તિનો કોઈ પૂરી રહ્યો છે.

સાનકેશિક — પૂરી રહ્યો છે તેનું કારણ ? ત્યારે તમોને
ખતને ખોટ નથી તો પછી શેઠ થયાનું
કારણ શું ?

કારિગર-મુખ્ય-કમેદાર — કારણ-કારણ આપ વૃષાલને જાણાવું તે
આન પૂર્વક અધારાત્મકિરાઈ ! નાથ ! આપ
સાંભળો.

કારિગર-મુખ્ય-કમેદાર — “ શેર ”

મધારાજ મધારા હાખની-
કામની કહું હું આપને
ગજરાય છે અનેર થયું
કહેતા તમે ચિરનાથ ને મારા
ચિરકામની કિર્તિ જે મારી-
પરખમાં પરખાય છે.
તેથી વચનના પિછાળી
ચિત્તની કહું હું રાજને મારા

— મું કહું મધારાજ પર માથે છે.

સાનકેશિક — કારિગરો ! મને તમે જાણી કહે, તમારું વચન
આશિર્દ કેમ બન્યું ?

કારિગર શુભાગચ— રાજન ! બનવાનું ખાસ કારણ છે. આપ
ધ્યાન પૂર્વક શ્રવણ કરો.

“ શેર ” — આ-ચંદ્રશાળાની-છટા-
છાઈ છે સારા દેશમાં,
બારી ઝરોખાં બારણાં—
શોભી રહ્યાં છે તેજમાં ॥૧॥
પણ મુખ્ય તેની ગેટનો-
મંડપ પડી પડી જાય છે.
મંગલ મુખી પ્રવેશનો
દરવાજો તૂટી જાય છે. ॥૨॥
તેથી અમારું હૃદય પણ-
જાજ રહ્યું છે વેગથી;
તે રાજ છે શિરનાજ
અમને માફ કરજો નેહથી. ॥૩॥

“ રાજના વડને જગ્યાર થતાં કારીગરોનાં વચનો સાંભળી
“ રાજા ધ્રાવિક ” પણ હિંદુશ મહિશ પૂર્વક પાતાના
બાળવસ્થા નાંચી પ્રત્યે કથનો]

મહામંત્રી અભયકુમાર—પ્રભાત મહિપાલ શાન્તરસના શિતિ-
મણિ, રાજન ! આપની આજ્ઞા મને માન્ય છે.
શાસ્ત્રીજીને ત્યાં ગાયકુસ મોઢવી લેમ અને તેમ
રાજદરબારમાં આવવા જણાવું છું. આપજીના
પણ વિંતા ઠરશે નહિ. ઓ...છહીદાર [મંત્રીજીને
નમન કરી છહીદારનું કથન]

છહીદાર — છ- હજુર આજ્ઞા સાહેબ.

મહામંત્રી અભયકુમાર—તો ભાઈ, આપણા રાજમાન્ય
“લેપીગિયા”ને રાજસભામાં આવવા મટે જઈ
જણાવ.

સિપાઈ ગફ્ટદીન—લેપી આજ્ઞા લેપીગિયાને ખોલાવી આવું છું.
[રાજસભામાં-મુનમાઝ આદિ બીજા ચાર-પાંચ લેપીગિયાને
ખોલાના હાથમાં મોઢાં ટીપણા લઈ-વળી કપાળમાં ટોલાં
દયા કરી લાંબી લાંબી જમ્બોડિયા પહેરી-સુંદર કપડાં
પહેરી “મદાચલમિરાજના મંદજને ડેવા દાય કરી”
આગિવાંદ આવવા રાજસભામાં પ્રવેશ]

મુનમાઝ	}	જય થાગે—મગર દેશના મદારાજ નમારે
પ્રજાશંકર		જય થાગે—ગારી સ્વમર લગે—જય થાગે.
ગૌરી શંકર		[સર્વ જુદેવાંમિમિક્ર જ અવાજે વેરથી ગાયલ]

મુનમાઝ લેપી—મદારાજમિરાજ આપે અમને કેમ બોલાવ્યા ?
રાજા શ્રેણિક—પચારો જુદેવો પચારો, મારી આજ્ઞાવલ્લિને
વચારો [બીરાજે આ—આસને પર]

મુનમાઝ લેપી—રાજન ! અમારા લાલકર કમ સેવા કરાવે
આપે અમને કેમ માલ કર્યો ?

મહારાજ ટોચિઠ— પરિતપ ગરુડ છે તે જ મહારા દિવસે મુજબે
કે. તેથી મને અશાન્તી છે. તે માટે સત્યને
સાચું મને જાણાયે.

પુત્રમાઠ પંડિત — રાજના! જરૂરથી આપને જાણાવીશું. પણ ખતી
અમારી જરા પુત્રે છે તેનું કાનજી શું ?

મહારાજ ટોચિઠ—તે—જાણના હું તમારાથી હંમેશાં છું.

ગૌરી શંકર પંડિત—રાજના! ધ્યાન પૂર્વક સાંભળો—ગરીબની સાત જ
મગધદેસના મહારાજ આપ જરા પણ ચિન્તા
કરશે નહિં. આપની ચિન્તા તે ‘અમારું’
કુળાગ્ર્ય છે. નિતીકાન્ત પણ હંમેશાં છે કે. ચિન્તાથી
સત્ત્વરાઈ થઈ, મટે દેવ ભુજી શકન ચિન્તા અતિ
અભાગાળી ચિન્તા ચિન્તા સમાન” ॥૧॥

ગૌરીશંકર પંડિત— મહારાજ આપની ચિન્તા તે અન્તઃકળ્પના
સુખનું હરણ કરતા છે.

[ઉપરોક્ત ગૌરીશંકર પંડિતનું વચન સાંભળી મહારાજી
અશ્વત્થમાચાર્ય પંડિતપદ પ્રત્યે કાપત]

મહારાજી અભયકુમાર— તો ખતી જુએલો. સત્ય ઉપાય બતાવી
અત્યંતું હિત કર્યો. ગેરમાં તમારું પણ કલ્યાણ
છે અને આપણા મહારાજાની ચિન્તાનું સમા-
ધાન પણ સમાધાનું છે. તો ખતી આપણા
માલીકની ચિન્તાનું સમાધાન કરવું તે તમારો
રહેલો સાર સંપ્રીયોગિનો મુખ્યકર્મ છે.

પુત્રમાઠ ટોચી — મંત્રીશર ! આપનું હકન મન છે. અને
અંગાને પણ માન્ય છે.

મંત્રીશ્રેષ્ઠ — ને તમારે માન્ય છે તો મહારાજના મનનું સમાધાન કરો.

પ્રભાશંકર પંડિત — પણ સાહેબ, તેનો ફગીદગા પાણી ન કાઢવાનું. મંત્રીશ્રેષ્ઠ અભય કુમાર — તેનો જ વિષાળ આપણા મનમાં જ રહે છે. તેનો ઉત્તર આપ શાન્તિ પૂર્વક આપણે જેથી મહારાજના મનનું સમાધાન આપ.

[ઉપરોક્ત મહામંત્રીનું વચન જાણ કરી પાતાની ખાતે સ્થેતાં ટીપ્પણ વાંચી “મીન” “મી” “મૂ” “મૂ” ઇત્યાદી અપ્પના પાતાના માયાં પુણ્યપાયાં વિચાર મગમળનતા “મહામંત્રી” સામે જઈ પુનઃમાલ શાસ્ત્રીનાં મંત્રી પ્રત્યે કથન]

પુનઃમાલ શાસ્ત્રી — મગધ દેશ મહારાજા — આપ ક્યાનપૂર્વક સાંભળો, “ચંદ્રશાળા” ની ભૂમિ મંગલમય “ગેટ” અને “રંગમંડપ” “જત્રીરા લક્ષણા બાળક” નો લોગ માગે છે. જ્યાં સુધી લોગ તે “ભૂમિને” નહિ મળે ત્યાં સુધી “મંગલમય ચંદ્રશાળાની ગેટ” તૈયાર નહિ જ થાય.

[ઉપરોક્ત મોટા શાસ્ત્રી પુનઃમાલનું વચન સાંભળી રાજા મંત્રી આદિનું ત્રણ મિનિટ સ્તબ્ધ થઈ જવું પણ સ્વાર્થ ઘેલા શ્રેણિક મહારાજાનું પોતાના માનીતા શુદ્ધિશાળી મહામંત્રી અભયકુમાર પ્રત્યે ગંભીર વાચાથી કથન]

રાજા શ્રેણિક — રાજા માન્ય મંત્રીશ્રેષ્ઠ — પુનઃમાલ શાસ્ત્રીનું કથન સત્ય તો ખરું જ, જ્યારે “ભૂમિ” લોગ માગે તો જરૂર આપ્યા વિના કાર્યની સિદ્ધિ થવી ઘણી જ ગહન છે.

[ઉપરોક્ત સ્વામિનું વચન ધ્યાન કરી “વિનાયકીય મંત્રી”નું
સ્વામિ પ્રત્યે નમ્ર ભાવે નિવેદન]

મહામંત્રી અબાયકુમાર—મહારાજ મહત્ત્વ છે. તેમાં તો પુછ્યું જ હતું.
કેમકે “જમીન લક્ષ્મી બાળક” નો ભોગ
આપવો તે કોઈ નાની મૂની વાત છે. મોંઢરો
છવોનું પુણ્ય ભેગુ થાય તો : “એક જમીન લક્ષ્મી
બાળકનો” જન્મ થાય છે.

[ઉપરોક્ત મહામંત્રીનું કવન સ્વામી “નમ્ર સહકર્મી” સેવકી
મહામ જ્યે મંત્રીવર પ્રત્યે પ્રેમ ભાવે કથન]

કોટવાલ — પૂજ્યમંત્રીશ્રી : આપનું વચન “ મોંઢર અને
સન્યતાથી” બરેલું છે. તથાપિ આપણા માલીકની
કચ્છા ધૂણું કરવી તે આપણું મુખ્ય કર્મચ્ય છે.

મંત્રીશ્રી અબાયકુમાર—કોટવાલશ્રી ! તમારું કહેલું સન્યતાથી બરેલું
છે. પરંતુ લાચાર હતુંકે “ જમીન લક્ષ્મી
બાળક ” ની પ્રાપ્તિ થવી વધી જ
હાકર છે.

[સંભળતા સ્વામીમાં મિત્રોશ્રીય-માન શિલ્પિયન બેવાલા
માલીવા મંત્રી પ્રત્યે મહાભયમાં કથન]

માન શિલ્પિય મહારાજ— “ કાકડ ” હાકર છે. તે તમારૂં જીવો
“ સમસી ” એ “ પદ્મવગ્દાયક ” જેવી મહારી
મને કામના ધૂણું લાક.

મહામંત્રી અભયકુમાર— પૂજ્ય મગધદેશ મહારાજ! આપની મનો-
કામનાને આધિન થઈ “પડહીને ” પડહ વગા-
વાની આજ્ઞા આપી. આપના હુકમને શિરતાજ
કરું છું.

[ઉપરોક્ત વચન પોતાના માનીતા મંત્રીનું શ્રવણ કરી-
મહારાજની યુશાલીનો પાર ન રહ્યો અને દિલ્લખુશ
વદને મહામંત્રી પ્રત્યે કથન]

મહારાજ શ્રેણિક—ધણું જ સાડું મંત્રીવર, મહારી મનોકામના
પૂર્ણ કરવામાં તમે જ શક્તિશાળી છો.

મહામંત્રી અભયકુમાર—શિરતાજ ! આપની કૃપા છે તોજહું
શક્તિવાન છું.

મહારાજ શ્રેણિક— ધન્ય છે મંત્રીધર, મહારી મનો કામનાને
સાંકલ્ય કરનાર, તને ધન્ય છે,

[છડીદારની છડીપુકાર-પડદાતું પડતું-ત્રીભું દશ્ય સંપૂર્ણ]

છડીદાર બાબરસિંગ— [સભા બરખાસ્ત]

સોનેકી છડી-રૂપેકી મશાલ ‘ રાજધિરાજ ’
મગધદેશકે મહારાજને ઘણી.....ખ.....મા,

[ભેરથી બોલાવી]

[ચોથા દશ્યની શરૂઆત. રૂપમદત્ત બ્રાહ્મણની “ હુંપડી ”
કંકાસણી ધરવાળીનો નિરંતર કલેશ. ચાર પુત્રો પર એક
પુત્રી હોવા છતાં શિક્ષાચારી બ્રાહ્મણ રોજ સવારના
પોતાની નગરી અને આસપાસના પરામાં “ લોટ માંગી-
ને ” “ ભીક્ષા વૃત્તિ કરી ” બ્રાહ્મણનું ઘેર આવડું.

ત્યાં હું પડીને આંગળે (ચેતલે ઈન્કપર) “અમર” ને
 કોતો તોઈ બ્રાહ્મણ પિતા “અમર” ને સ્નેહ પૂર્વક
 પૂછ્યું.]

પ્રબલ્લભ બ્રાહ્મણ—કેમ બાઈ “અમર” તું રહી રહ્યો છે. ક્યાં
 ગઈ તારી માતી બહેન ?

[રહતા વરને પોતાના પુત્ર્ય પિતા પ્રત્યે “અમર”
 કુમારનું કથન]

અમર કુમાર — મૃદુ મહારી, શાકી અને પ્રુછશોષ નહિ, એ—તો
 મને વાંસલામાં લાદીએવોતો માર માતી—પરમાં
 સંતાઈ ગઈ છે. “સુગ્રી કાકા” મહારી વાંસો.

[હતાસ વરને અમરની કમરે લાદીએવોતો મારમાં લીલાં
 માથા દેખી પિતાનું દુઃખ અમાઈ જવાયો “અમર”ને આપેલો
 લીલાંમાં ચેતલું જ રહી અમરને કાલીઓ લગાવો રૂદન]

પ્રબલ્લભ બ્રાહ્મણ—અમર—માઈ, તું જાનેા છે, તારી “મા” તો
 ગાંડ ફુંવારેલ છે, શું કરું, મને પાકુ પોતાનેા
 સુકામ જાને છે, જાનેા છે બેટા જાનેા છે.

[પ્રબલ્લભ બ્રાહ્મણનું મન આજુ (પિયર) જવા જવજ
 કરે તેવાં મહારે જોવાયું]

પ્રબલ્લભ — “સામાના ક્યાં મેં પે વામ્યાં, “હેને ક્યાં તે જોઈ
 વામ્યાં. ” “વજાવકનું” વામ દેખી વરમ મહારે
 દારી માર છે. “અરે...કે અમા મહીજાને તે
 ક્યાં સુધી. ”

[ઉપરોક્ત સ્થાન રૂંડી નહિ જાય તો 'અમર' નામની ધારણી
 આપી " અમર" નામની ધારણી આપી " અમર" નામની ધારણી
 આપી " અમર" નામની ધારણી આપી " અમર" નામની ધારણી
 આપી " અમર" નામની ધારણી આપી " અમર" નામની ધારણી]

—બેટા ! તું રૂડીશ નહિ જાનો 'રે' બાઈ "નને
 રડતાં કહ્યાનાં" જોઈને માણી વળતર આપી
 ગિરાઈ જાય છે. જાનો' રે બાઈ.

[સગા સમગ્ર અભિનય આપતાં પિતાની બોલમાં પડતાં
 પડતાં જ ફાટી જતાં " અમર " ના સગામાં જાય]

અમરકુમાર — અરેરે બાપા ! મને માણું વીતે છે.

રૂપભદ્રા પ્રાણી—દિકરા ! તું રૂડીશ નહિ— તારા રડવાથી મહારા
 દિલને માણું દુઃખ થાય છે.

[ઉપરોક્ત " અમર " નું કથન સાંભળી જુંપડીમાંથી
 નીકળતો માતાનો અવાજ]

ધારણી પ્રાણી—અલ્યા—અમરીયા—મુઆ કોની સાથે વાતો
 કરે છે. પિટયા ઉભો'રે— તારી જામડી—ધણી
 મોટી થઈ જણાય છે. ઉભો'રે મુઆ.

[જુંપડીમાંથી લાકડી લઈ આવતી પોતાની માતાને જોઈ
 અમરે લીધેલું વડીલનું શરણુ. લયભીત બની માતા
 પ્રત્યે બાળક અમરનું રડતા રડતા બોલવું]

અમરકુમાર — બાપરે-બાપા; અલી માડી તું મારીશ નહિ-માડી

રૂપભદ્રા પ્રાણી—અલી —રાંડ, જયતા બાળકને શું કામ મારી,
 નાખે છે.

[હુરમામાં જાવો જાણાઈતું પિયુ પ્રત્યે કવન]

મારણી બાબજી — રાંડ તારી માંને સંરવો તારો બાપ મેર—
મુઆ મને શું કામ રાંડ દરે છે. “નખ્ખોદીયા
પિટયા સામે તો તું બેઠો છે ને.”

આ તારો “અમરોદી” તો મને આંખના
પાટા લેવો લાગે છે. મુઆ મરે તોયે સાઈ—
મને તો હવી હવી લેટી નાજે છે. મુઆ.

રૂપબદ્ધ બાબજી—અરે-પાણ આ-કુમળા બાળક ઉપર લાકડી—
આનો વરસાદ વરસાવી મારી નાખે તો તેને
ડીક છે. “માતા” તું હીલ તો બાળક પ્રાંત
મોટું હોતું બેઠુંજે, તે તું વિચાર તો કર.

[પોતાના પગિરે ઉપર મળેલો કડી જાન કુલી રખત]

મારણી બાબજી — વિચારે શું “કકોરા” મુઆ મને તો આ
હવો જે ગમતો નથી.

[ઉપરના કવન પરવાળીતું કવન કરી-પોતાના બાપ
ઉપર હાથ મૂકી લેમજ દોરતો તોલવી મરત હાથનો
મચાવે કડી પતિ જાણતું નમ આંખે પોતાનો પગિ
પ્રત્યે રખત]

રૂપબદ્ધ બાબજી—તે...આ...લોક, કર “લોકો” આપણે
ખંધા બાળકો.

[ઉપરના પોતાના પગિરે રખત સંસ્કરણો દોરવાથી
તોલવીને જાન મારી દેવાનો મારો મને મેરમાં જાવો
દેખાવે રખત]

[illegible]

[REDACTED]
[REDACTED]

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଅଛି ।

ધારણી પાઠ્યશીર્ષ—મંડી—મંડી બાદી મા. અને મંડી બાદી મા. અને
મંડીને મંડી અને મંડીને મંડી મા. અને
બાદી બાદીને બાદીને બાદી મા.

[ઉપરનું વચન ખોવાતી વસ્તુઓનું સંચયની જાગ્ય ઉપર
જામ્ય મળી પેદાશનું પ્રત્યેક વચન]

इमं जहत् प्राणांश्च—नारायण—नारायण—मन्यते संसारिणे.

॥ छप्पाली-ताल-त्रीताल ॥

— ৩১২৭ —

રૂપભદ્ર પ્રાણીય—“યુવાની આ દિવાનીમાં ફસાયો ભાગ્યહીન પ્રા.
યુવાની આ દિવાની ફસાયો ભાગ્ય ॥૧૫॥

નસીબના વાંકમાં આવી ન જોયું મેં ખરું જોઈું;
પ્રભુ શંકર ! અહો સ્વામી-બચાવી લ્યો મને
નામી ॥ યુવાની ॥ ૧ ॥

શ્રાવણમાં છું મધ્ય ત્યારી-દુઃખની દાસને નારી.
પરવના કમળી કામી-પણી આ દુઃખમાં પ્રાણી
॥ કૃપાની ॥ ૨ ॥

અરેરે !! આ-છવન "સાદે-ગણ" છે હુઝમન-
મ્હાદે,
જાણીયો તો મધ્ય સાદે-ગણ નાદ્યુ યુધા
મ્હાદે ॥ યુધાની ॥ ૩ ॥

[જાનિતરપૂર્વક ગાયન આપણું. ગાયન પછે મધ્ય બાદ
પ્રિયકવચ આગળ પદ્માચાર્ય પૂર્વક કવચ]

પ્રિયજનના જાણણુ—અરેરે— “ હાયના કયાં દેવે નાગ્યા ” ગાય
પદ્મી જાણીયો તે રોડે પદ્મજ્યમાં રંગે રીતી.
“ પરણી યજ્ઞો પદ્મ-ગાયો “નારાયણુ” નારાયણુ”
મારા લેખી ગરીબ રિયતી કોઈ ની પદ્મ ન
આવડો. “ લેખી લેખા રૂપા રૂપા કમ કયાં
લેાય, તેને લેખ જ દયા મળે નિ. ”

શ્રાવણી જાણણી—ઓય-ઓય: “ દુઃખનું આપણું કે શું ? ”
આ-યજ્ઞી હુઝાણુ “ સાદે ” કવચી આપણું.
તે ના પદ્મજ્ય રોલ તો આવા પદ્મજ્યોરા ગાય.
[કવચના કવચ હાથ લેવું જાણણીને જમન મળિયો
“ રાજાના પતિવેચક મધ્ય]

પ્રિયજનના જાણણુ— પ્રભો ! તે જમને “ યુધાની ” મ્હાદે રીયતી
કવચી. મધ્ય રીયતીના તોરમાં “ જાન ” હું
જાણેલો નથી.

ધારણી પ્રાણણી—ઝોય-ઝોય-હાપણુ ઝાપુ' હાપણુ લાંબી
જામડી કરી ભરો છે શું ?

— સંગીત —

સમય પલટાય છે. જ્યારે-સઉ પલટાય છે ત્યારે ॥ સમય ॥ ૧૧૯ ॥
રહી નહિ રહેમ ચક્ષુમાં ઉડી ગયો પ્રેમ આકાશે.
હુખી મરજદા દરિયામાં પ્રગટ થયો દ્રેપ ચોપાસે ॥ સમય ॥ ૧૨૦ ॥
શરમનો નવ રહ્યો છાંટો, જગત ઝાંખું થયું જવાળે.
જમાનો દીધો પલટાવી કરી ખુખી કબી કાળે ॥ સમય ॥ ૧૨૧ ॥
ચડાવી ચરમો પેખલના-ગાળામાં કોલરો ધાલે,
બની બહુ ઇશકમાં-અંધા દિવાના ડોલતા ચાલે ॥ સમય ॥ ૧૨૨ ॥

સમય પલટાય છે જ્યારે સઉ,
રૂપભદ્ર પ્રાણણી—ભુલ્યો ભઠસાખ-તહારાથી હું તો થાક્યો-તું
જાણે છોકરાં જાણે, જે હવે હું તેને કાંઈ પણ
કહું તો “મહારા-સોગન” હાર્યો બાપ તારાથી
થાક્યો.

[ઉપરોક્ત પોતાના માલિક પતિદેવનું ગરીબાઈ વાળું
વચન શ્રવણ કરી છાતી ઉપર હાથ મૂકી હું પડી તરફ
પોતાનો પગ ઉપાડતી વખતે ખુશાલીનું કથન]

ધારણી પ્રાણણી - હાય-“ થાક્યા ત્યારે પાક્યા ” જવા દે મને
ઘરમાં રોટલા શેકી ઝોઝડાં તમારાં ભરે.

[સુપડીના ઝાંઝામાં પ્રવેશ કરતાં 'આઠાણી' કંપન]

એ....આંબળો હો કે, મને એક વાત યાદ આવી

ફેબ્રુઆરી-જાણી તારી વાત 'છવનનાં જગડાચી છુટકો
આવ તો મેં આટું જીવો દેખીને ટાઝડું' તો ના પડે.

ધારણી આઠાણી-હંદારા જુદારા કરો નહિં આ તો ખાનગી
વાત છે- ખાનગી.

ફેબ્રુઆરી-જાણી તારી ખાનગી, મુઠ્ઠાએ મોઢગી મહાદુ
લોકી જાણી જાય છે.

[ફેબ્રુઆરી વાતમાં સોજતાં આઠાણીએ પાસે પિત્ત
જુવતું નાટ્યપદમાં જતું આઠાણીએ પાસાનો તાલ લેતાં
કરી કંપન]

એ....હિન્દા કરો હિન્દા-ખાનગી વાત છે ખાનગી.

[પહોંચતું પટકું ધરાય એક સંગમ]

॥ બીજો અંક ॥

[બજારનું દૃશ્ય-ત્યાં ધર્મદાસને ધર્મના પુસ્તકો લઈ પોતાને ત્યાં જવું. તે સમયમાં અગ્નિચક્ર રસ્તામાં [સ્વેચ્છા પર] જીવનદાસનો પ્રવેશ-આપસમાં જય જીનેન્દ્ર કરી ખુશ દીલથી વાર્તાલાપ કરવો]

જીવનદાસ-કેમ ભાઈ, ધર્મદાસ-આપને મહારા જયજીનેન્દ્ર છે.
ધર્મદાસ-પધારો-જીવનદાસ-પધારો, “જયજીનેન્દ્ર” [બે હાથ જોડી]
જીવનદાસ-ભાઈ-આજતો ઘણા હર્ષમાં છો. નવિન સમાચાર હોય તે જણાવો.

ધર્મદાસ -ભાઈ-નવીન સમાચાર તો કાંઈ નથી, પણ આજના અભ્યાસમાં “ મહામંત્રના પ્રભાવનું ” અધ્યાપકે એવું તો સુંદરતાથી વિવેચન કર્યું કે યદી-આ-મહામંત્રનો જાપ એકાગ્રચિત્તથી કરવામાં આવે તો જરૂર ઈચ્છીત કામના સફળ થાય. અને મોક્ષની ખાતરીનું દર્શન પણ થાય.

જીવનદાસ-વાહ-ધર્મદાસ વાહ; તહારી બુદ્ધિની ખલિહારી છે. જ્યાં ધર્મ છે, ત્યાં ધન છે. અને જ્યાં ધન છે ત્યાં સુખનું ધામ છે.

ધર્મદાસ-ભાઈ-જીવનદાસ, ધર્મની કૃપા એજ સંસાર સુખનું એક નિશાન છે. “ સાંભળ તને એક સંગીત સંભળાવું.”

—ગાયન-કવચી—

ખરો છે ધર્મ જગતમાં સાર,

એ-છે સર્વ મુખોનું ધામ

॥ ખરો છે ॥ ૬૫ ॥

વિશ્વ ધર્મના ચાર બેદ છે—

દાન-શિયલ તપ બ્રાવ

આર્યો મન વચ ઠાય.

બધે તમે સુખ સંપત્તિને પામે

॥ ખરો છે ॥ ૬૬ ॥

હરિજન માછીમાર—

ધર્મ દયાધર્મ પ્રતિપાલ—

તે પામે શાન્ત વિલાસ—

બધે તમે સુખ સંપત્તિને પામે

॥ ખરો છે ॥ ૬૭ ॥

બિલ બિલડી ધર્મ ચાય—

સેવીને ધર્મ અપાર.

સાંબળાને સદ્ગુણ વાય—

બધે તમે ધર્મ આર્યો બાવે

॥ ખરો છે ॥ ૬૮ ॥

પરદાસ—પત્ન્ય છે ધર્મદાસ, તું પણ એક સન્ન ધર્મનો છવાસ

હે, આજ તારો હૃદયના હિંમતો અપજી કરી મહાસ

મનો મંદિરમાં અનેરો આનંદ ઉદ્ભવે છે.

ધર્મદાસ—આનંદ, આનંદ હૃદયના માવ તેમાં નવાઈ શી.

આપણા પુણ્યાર્થો અનેક રંગોમાં મુગ્ધન કરી ગયા છે

હે—"સ્વામિ ભાદના સગવળ વિના બીજી સગવળ

નહાય છે.

જનદાસ-સત્ય છે. સાચું છે. તહારું કથન પ્રશંસનીય છે, પણ-
ભાઈ આપણા નગરમાં ગઈ કાલે સાંજના “કાશી-
બનારસથી” કોઈ વ્રતધારી ઉપદેશક આવેલ છે એ-વાત
સત્ય છે?

ધર્મદાસ-હાં જનદાસ તમારું કહેવું સાચું છે. આજ “વૈભાર-
ગિરીની ઘાયામાં” તેઓથીનું “વ્યાખ્યાન છે અને
મહારા સાંભળવા પ્રમાણે તે વ્રતધારી પદ્દર્શનનું સુંદર
વિવેચન કરે છે.

[ઉપરોક્ત ધર્મદાસનું વચન શ્રવણ કરી-હસમુખા વહે
ગ્રેમપૂર્વક ઉત્તર]

જનદાસ-ચાલો ત્યારે ભાઈ, આપણે ત્યાં જઈ-તે વ્રતધારી
પંડિતરાજનું ભાષણ શ્રવણ કરી અપૂર્વ લાભની
પ્રાપ્તિ કરીએ.

ધર્મદાસ-ધાણું જ સારું “જેય તું તુંને વૈદે કયું” મહારી પણ
એજ ઇચ્છા છે. ચાલો આપણે ત્યાં જઈએ.

[ખન્નેનું પ્રસ્થાન-પડદાનું પડલું-બાદ પડેલા પડદાની
અંદરથી ઉપદેશકજનો મધુર અવાજ]

ઉપદેશક પંડિત } -જય થાઓ-સત્યધર્મનો જય થાઓ-પરમ
જયધોલ } જયોતિ પરમાત્માનો જય થાઓ. દયામય
વિશ્વધર્મનો જય થાઓ.

[ઉપરોક્ત વાક્ય ઉપદેશકે પડદામાંથી આપલું ખંડકતો
અવાજ થતાં જ પડેલા પડદાનું ખુલ્લું ત્યારબાદ સહા
સમક્ષ મધુર ધ્વનિથી ત્યાં વ્યાખ્યાન આપવાની
શરૂઆત થતાં જ “જનદાસને ધર્મદાસની રોજ પર
એ હાથ જોડી પ્રવેશ. યોગ્ય રીતે બાજુ પર ઉભા રહેવું]

॥ पंडितछन्दो छपदेश ॥

ओंकार विन्दु संयुक्त-निम्बं ध्यायन्ति योगीनः,
कामदं मोक्षदं चैव-ओंकाराय नमो नमः ॥ १ ॥

यस्य निखान्नाथ दोषाः नमन्ति सर्वे गुणधविषयं
मया वा विष्णो वा, ह्यो विमोघा नः तमिः ॥ २ ॥

-सकलतो ! आत्मा आपत्ता समस्त महा प्रभावशाली
“अर्हन्महामन्त्रो अपूर्व प्रभाव” यच्छिञ्चीत दिग-
दर्शन कटावता भवे येषु न त्वं शाय कं.

सकलशलाकृत्यो ! ओष्ठ परम योगीश्वरिणी - “पञ्चाग्नि-
तपनी तपस्याना अग्निद्वाराभां जगता कान्ता यामासु
मां “जगती श्रेष्ठा सर्व” ते ओष्ठ शक्यी शक्यदुर्गादे
पोताना ज्ञान जगती नीरभी पोताना अनुभवता
मुपश्री “महामन्त्र” तुं शक्य कर्ता ते सर्वं वृत्त
पागी “परमेश्वर नागराज” द्वे येषु, तेभ्यः आ
मुनिन-महामन्त्रा प्रभावशी लंभायति शक्यता
“महाराणी” महाराणी महोदरी पोतानी मनोहाभनाने
सङ्ग कर्त.

-महाराणी ! इतिपाभां महामन्त्रावन्ता पञ्चमहामन्त्रा पञ्च
मुपश्री पञ्चो पञ्च आत्मा “महामन्त्रिणी” पुष्टिपायी
पोतानी कार्य सिद्ध कर्त सिद्ध मया, तेभ्यः “हस्तद-
महारावन्ता” विनीत मुपश्री “महामन्त्रावन्ता” पञ्च आत्मा
महामन्त्रा विनीतने शायी आत्मा मया, आत्मा
जगती महामन्त्रावन्ता “महामन्त्र” तुं शक्य मन्त्र कर्त
ते परमेश्वर “महामन्त्र” आपत्तावन्ता, परमेश्वर महामन्त्रावन्ता

કારણે આ “મહામંત્ર”નું વિવેચન આવતી તારીખે વિત્રીત કરીશ. ઝૂં શાન્તિ.

[સર્વનું પ્રધાન “ જીનદાસ અને ધર્મદાસનું ” જલું બાદ પંડિતજી પ્રત્યે અમર કુમારનો વિનયપૂર્વક પ્રશ્ન]

અમર કુમાર—ઉપદેશક-પંડિતજી ! આપે “ મહામંત્ર ” નો પ્રભાવ ઘણોજ ગહન, છતાં અણુજ માનવોને આરિસા રૂપે કરી બતાવ્યો. “ પરંતુ “ મહામંત્રાક્ષર ” નો એક પણ શબ્દનો અર્થ સમા સમક્ષ આપશ્રીએ જણાવ્યો નથી. તેનું કારણ શું ?

[ઉપરોક્ત કિશોર કુમાર અમરનું વચન શ્રવણ કરી આશ્ચર્યપૂર્વક “ અમર ” પ્રત્યે પ્રેમથી પંડિતજીનું કથન]

પંડિત જયઘોષ—ધન્ય છે કિશોર કુમાર તને ધન્ય છે.

“ દૂધમાંથી નવનિત ” ઠાઠનાર તને ધન્ય છે,
....ધન્ય છે નિર્મલ પુદ્ધિના જણાસુ તને ધન્ય છે.
ભાઈ તું કોણ છે ? કોનો પુત્ર ? કયાં રહે છે ?
ત્હારું નામ શું ?

અમર કુમાર—પંડિતરાજ ! આ નગરીમાં વસતા “ રૂષભદત્ત ” પ્રાક્ષણનો હું પુત્ર છું. “ અમર ” મ્હારું નામ છે.

પંડિત જયઘોષ—ધણું જ સારું ભાઈ, ત્હારું નામ શ્રવણ કરી મ્હારા આત્માને ઘણોજ સંતોષ થાય છે અને “ મંત્રાક્ષર ” તને આપવાને મ્હારું મન ઉલ્લાસીત બને છે.

અમર કુમાર —મોટી કૃપા, “ મહારાજ ” હું શ્રદ્ધાપૂર્વક તે “ મહામંત્ર ” નો જાપ કરીશ. તે મંત્રનો હું અભિલાષી છું.

[અમરની મંત્રયાચનાનો સ્વીકાર કરી. પડિતજીનાં "અમર" પ્રત્યે કથન તેમજ મહામંત્રનું પ્રદાન]

હિત જ્યથોપ-અમર કુમાર તમે! શ્રદ્ધાપૂર્વક અવગુ કરો. અને પૌતાના દ્વયમાં આ-મંત્રને વારણુ કરો. શ્રી સાંભળો હાય જોડો.

[અમરને જો હાય જોડી પડિત સાથે તમ સાથે ઉભા રહેવું. બાદ પડિતજીનાં મંત્રેમ કથન]

હિત જ્યથોપ-|| નમો અરિદંતાય-નમો સિદ્ધાય-

નમો આચરિયાય-નમો ઉવચ્ચાયાય

નમો લોચ સત્ત્વમાદૃષ-નમો પંચ નમુષ્યાયે સત્ત્વ પારથ પનાતયો મંગલાયંચ સત્ત્વેભિં પદમં દ્વર્દ મંગલે ||

બાદ-ધર્મપિપાસુ કુમાર અમર, આ મહાપ્રભાવશાળી મહામંત્રનું ત્રિકાલ રમરણ કરવાથી અસંખ્ય લાભની પ્રાપ્તિ થાય છે. મરણનો ભય પણ દૂર થાય છે અને અતે "સુસ્તિપદ" પણ પ્રાપ્ત થાય છે. આ "મહા પ્રભાવશાળી મંત્ર" સર્વ સુખોત્તમ સામ છે.

[બાદ-જો હાય જોડી વિનયપૂર્વક જગજીવં કથન]

મરકુમાર-શ્રી જ સાહે પડિતનાજી હું આપનો મહાન ઉપકાર માનું છું

[વિધેયના અમરનાં કથન પછી પડિતનાજી પદ્મ "જોડેત પડેત" બીજું કથન સમજાવે, અને બીજાની સહાયતા "મહામંત્રના પદ્મની" કથેરી ત્યાં મળી રાત્રેનેલિમ પુનઃપ્રવેશ મળત કરી દેવા છે અને અનેક પ્રકારના વિચારમાં મગ્ન બની જતા છે. તેના મહાપદ્મનાં કોટપાસનો પ્રવેશ નમન કરી અમર]

કપાલ-વાનેશી આપને મહાનું નમન છે. અમરજી હૃદયમાન કરો.

મહામંત્રીઅભયકુમાર-આગો કોટવાલજી ! હમાણાં નમને બોલાવવા માટે સિપાઈ મોકલવાનોજ હતો.

કોટવાલ-મંત્રીશ્વર-આપ માલિકની મોટી કૃપા. પણ જલ્દી બોલાવવાનું કારણ શું ?

મહામંત્રી અભયકુમાર-કોટવાલજી-રાજકાર્યમાં કારણ હોતું નથી, પરંતુ શિરતાજ મગધદેશના મહારાજની આજ્ઞાનું પાલન કરવું એ મને દુષ્કર છે, અને દુષ્કર છે તે માટેજ તમોને યાદ કરેલ છે.

કોટવાલ-મંત્રીશ્વર, આપની આજ્ઞા મને શિરસાવંધ છે. મને તે માન્ય છે.

મંત્રી અભય-શિરસાવંધ છે, તો કોટવાલજી, કાર્ય કરવા તૈયાર થાઓ.

કોટવાલ-જી-હજુર, જેવી આજ્ઞા

મહામંત્રી અભયકુમાર-થેંકયુ-મી. કોટવાલજી ! ધ્યાનપૂર્વક સાંભળો. આપણા પહાડી દ્વારા રાજગૃહિ નગરીમાં ! પહાડની ઉદ્ઘોષણા કરવા પહાડીને જણાવો કે-આપણા-“ શિરતાજ મગધદેશ મહારાજ ” નગરવાસી પ્રજાગણને આ-વાગતા પહાડથી જાહેર કરે છે કે-અમારે “ બત્રીસ લક્ષણાં ” બાળકનો ભોગ આપવાનો છે, તો જે કોઈ પોતાના બાળકને આપશે, તેને અમો બાળકના ભારોભાર સોનું આપીશું. આ-“ ઓજસ્વી આજ્ઞા ” આપણા શિરતાજ મહારાજની સત્વર તમો કરી રવામીનું હિત ધૃષ્ટો.

કોટવાલ-જેવી આજ્ઞા, પહાડી દ્વારા પહાડ અપાવી પ્રજાવર્ગને જણાવું છું.

[કેપડોના કથન કરી મંત્રીશ્રીને નમન-દેવતાવદનું પ્રસ્થાન પડતું
પડતું-બાદ-કેપડોના બાદાણની હાંપડીનું કથન ને પડેલા પડોનું
ખુલતું. ત્યાં હાંપડી આગળ [રોજ પડ] પતિ-પતિનું લેતું.
પતિ પ્રથમે પડેલા ખુલતાં જ "મારની બાદાણીનું કથન. પતિ
પતિને દર દર ઉના રહેતું બાદ કથન]

મારની બાદાણી-ક્યાં-ગયાં? સાંભળેા હા-કે કેમ, બોલતા કેમ
નથી. અહિં-આવેા-અહિં.

[બાદાણ નહતું આવી બોલતી પતિ પ્રથમે કથન]

કેપડોના-કેમ-વળી પાછું કહેવા મું માગે છે ?

(બાદાણની માફક વિદ્યેલી ચિત્તાની પતિનું પતિ પ્રથમે કથન)

મારની-માગે મું-કેડો-મીડું-મરતું-છેતાનું તેા કેડાનું
નથી. તેા પછી ધી-ગાળ ને સેવતા તેા હાલેલા-ગળતું
નગાઈ કથન.

કેપડોના-અહીં-અહીં તું લોહી તું કામ પીચે છે કમંદાવતા
કમલે પડેલા આ-ગરીય બાદાણને કેમ સતાવે છે.

મારની-સતાવે મું લીધરા-આ ચાર ચાર કુચો પર એક કુચીનું
પોણા કુચી રીતે કદનું-મું મારેલા-લેનાં વળી નમારા
માનીના "અમરીયા" એ તેા મારેા છર લીધેા છર.
નખોલીયા મને તેા એ-આંખના પાટા જેવેા લગે છે.
એ-પિયના મારું આવા નેકામિ-અદે તેા મેનું
મેનું કયાંથી બરડ.

દિપરોષ્ટ મદારાજ તરફથી લઈને પદ્મ સોમળી બાદાણીનું
પોતાના મન સાથે બનેલ મનોકામનાનું ચિત્રવન-આ
તરફ ઘરવાણીના દુષ્ટ રાસપણી જેવા વિચારોને મદન
કરી દુઝમી દુઝમી રૂપમદનનું બેલુકાન સળા સમકા દયન)

રૂપમદન—અરેરે!! થીકાર પડે મદારા જેવા પ્રાણ રૂપરૂપને
બાણનાર આ પ્રાણાણને, આ-પ્રાણાણના અવતારને આ
છવતી રાસસાણીના કંઠમાં કરી મેં મદારે છવન
નિષ્કળ કર્યું, તે પરપ્રકા પરમાત્મા—આત્મા તેા દુઝ
કોઈ અભાગી માનવને પણ પડશે નહિ. પૂર્વ દિનમ
પુરુષો પણ કહી ગયા છે કે—

—દોરે—

દુઝમાં સહ કોઈ પ્રભુ બને;

સુખમાં બને ન કોઈ,

જે સુખમાં પ્રભુકો બને;

તેા દુઝમાં કહાશે સાહ.

૥૧૫

નારાયણ-નારાયણ-હે નાથ!

હવે શું કહે હું કયાં બહુ કોને કહું.

ક્યાણી—આયન—

[અભિનય સાથે]

પિયાર પડે આ છવનમાં,

મન લીન મનુષ્યનું કોઈ નથી

૥ પિયાર ૥ ૫૧૬

પરબલમાં દાન નથી દીધું—

તેા આ બલ ક્યાણી ગણવાનું,

ત્યાં દેખું ત્યાં અગ્નિ નવાણા—

સહ સ્વાર્ગ નથી જે કે ગાળા

૥ પિયાર ૥ ૫૧૭

નિશા તારા કદી ને પાડ્યું ?

નરનાયના નરણે પાડ્યું ને

જેથી પાપી ઉદર ભરાય

આ અમરના નામની બરજ ને ॥ વિચાર તારા ॥

[ઉપરોક્ત ગાયન સુધી ગયાં જ ગયા જ વિચારમાં છે
તેમ સળા સમગ્ર ગાય ગેલાં બેસતું]

ધારણી પ્રાદાણી—શું વિચારમાં બેસા છે, તમારે મ્હાદં માનવું
છે કે-કેમ, નહિં તો-માથું કાઢી લોડી છાંટીશ-લોડી-
સમજ્યાને.

[કોથના આવેશમાં આવી. નીચેનો પેરગ્રાફ બોલી
“ રૂપબદ્ધ પ્રાદાણે ” નાટ્ય ઘરમાં જવું]

રૂપબદ્ધ પ્રાદાણુ-અલી-પાપીણી તું પ્રાદાણી નથી. પણ ચંડાલણીથી
અધિક દુષ્ટા છો. “ અમર ” સાથે તારા પૂર્વભવનું
“ ઉદર બિલાડી જેવું વેર છે. “ રાંડ તું જાણે ને ત્હારું
કર્મ જાણે ” હું તો આ ચાલ્યો.

[ઉપરોક્ત કથન કરી અમરના પિતાજીનું નાટ્ય ઘરમાં
ચાલ્યા જવું અને અમરને રોજ પર આવવું]

પ્રાદાણી—કેમ મુઆ-કયાં મરી ગયો હતો. અત્યાર સુધી તું
કયાં ગયો હતો. અહિં આવ-અહિં-તારો રોટલો કુંદે.

[માતાનું ધમકીવાળું વચન સાંભળી અમર ધન ધન
નાચતો કુદતો રૂદન કરતો માં પાસે આવે છે ને કથન]

અમરકુમાર—માંડી તું મને મારીશ નહિ. હું તો ઘરમાં જ
હતો ઘરમાં.

[સ્વામી મેલી માતા " અમર " ની ગીત પણ દાખ ફેરવતો
મણિંગ કોમળ વચનોથી રેતીવંદ અમર પ્રત્યે કાન]

પ્રાદાણી—ના....રે બેટા....ના, તને તે કંઈ મરાય, તું તો મદારા
દેવાના દાર જેવો છે અને વળી દોનાના નળીયાં
કરનાર છે બહલા તને તે મરાયઃ બાઈ ધરમાં જઈ
" રોટલો " ખાઈ, તામે થા....વદ....બેટા....અંદર રા.

[અમરજી પ્રધાન બાદ પડાને રોડ પર પ્રવેશ.
જીપડીની એક બાજુ કિનારી સ્ટી પ્રજાવર્ગ સાથે
કાલ વખાડી " મદારાજ એજિપ્તો " આરેક સંબોધાવે.
તે પછી જોયો હતો તે પડત સંબોધી પડી પ્રત્યે
પ્રાદાણીનો પ્રશ્ન અને પ્રાદાણીનો નીચે મુજબ કાન.
પડાને તોમી અવાજ]

આણી) ઝો—પડદવાળા—અહ્યા ઝો....પડદવાળા ઝો....પડડી.

પડડી બોલો—કેમ પડેન છું કહો છો.

[પડડી પ્રાદાણી ખાસે નજર આપી સાંભળતું]

પ્રાદાણી—અહ્યા બાઈ—તું મદારી રેવડપ દિહરો વેગવા નિવાર છું.

પડડી બોલો—મજા. જા સાઈ પડેન—નગરો દિહરો મુજબાન
કહેવાય. " પવિત્ર સર્ક રેવનાઈ મુખનો બોમવતો મનો.

[અમરજી અમર પછી પડાને પડાવું. તેમ અમરજી.
નામ પડેલા પડાવું મુજબ. મદારાજ એજિપ્તો સાંભળતા
પૂર્વેક જોયો સામર-પડ-પડીમદિત કાનદો જોયો
પડાને પ્રત્યે કાન]

મદારાજ એજિપ્ત—મદારા-મા-યમરીનર.

મંત્રી અભયકુમાર—જી-મહારાજ. આજ્ઞા સાહેબ.

રાજા શ્રેણિક—આજકાલ કરતાં ઘણા દિવસોથી આપણી “ચંદ્ર-શાળાનું” કામ અટકી ગયું છે. તો તે બદલ તમોએ શો વિચાર કર્યો ?

મંત્રી અભયકુમાર—રાજન્ ! અલભ્ય વસ્તુની પ્રાપ્તિ થવી ઘણી જ દુષ્કર છે છતાં પણ શિરતાજની આજ્ઞા “પડહી” દ્વારા મગધ દેશમાં જાહેર જનતાને કરાવી છે. આજકાલ કરતાં “પડહી”ને ઘણા દિવસો થઈ ગયા છે. છતાં કાંઈપણ સમાચાર નથી.

[ઊપરોક્ત મહારાજને મહામંત્રી વાત કરી રહ્યા છે તે સમયમાં રાજસભામાં પડહીનો પ્રવેશ]

પડહી ભોમો—મહારાજ—ધિરાજ બાપુ—આપને મહારૂં નમન છે.

મંત્રી અભયકુમાર—અરે—કોણ ?

પડહી—એ બાપુ—હું આપનો પડહી ભોમો.

મંત્રી અભયકુમાર—કેમ—પડહી ખુશીમાં તો ખરાને ?

પડહી—મહારાજ ! આપની દયા દૃષ્ટિથી મને આરામ છે.

મંત્રી અભયકુમાર—ઘણું જ સારું, સિંહ કે શિયાળ ?

પડહી ભોમો—બાપુ—મંત્રીશ્વર, આપના શિરતાજ મગધદેશ મહારાજનો અનુચર શિયાળ બને તે તો—સ્વપ્ને પણ ન સમજવું.

[ઊપરોક્ત પડહીના ઉત્સાહ ભરેલા શબ્દો સાંભળી મહારાજ સિંહાસન પરથી ઊઠી ઊભા થઈ પોતાની ખુશાલી પૂર્વક પડહીને આપેલી શાબાશી]

મહારાજ શ્રીશ્રીક-શાળાશ, શાળાશ, મહારા પદવી સામ્રાજ કરી
તો બાઈ કેવી ખુશાલી.

[શિવરાત્રી મહારાજાજી મંત્રીવચન સંભળી પરી નમસ્કાર
પૂર્વક પદવીની આપેલો સ્વાગત]

પદવી ભાગ્યે-ગરીબ નિવાજ : આપણા " પાટનગર "માં વસના
" કુખમદત્ત બાબાજી " ને ત્યાં " બગીચા લક્ષણો " બાબક
છે અને જનેતા બાગેબાર સોનું લઈ પોતાના બાબકને
વેચવા તૈયાર છે.

[ઉપર પ્રમાણે પદવીની આપેલા સમાચાર સાંભળી રહે
પૂર્વક મહારાજા શ્રીશ્રીક પોતાના દિવાન પ્રત્યે અનેક
બાંધે કાન]

રાજા શ્રીશ્રીક-કન્ય છે મંત્રીવર, તમેજી મહારી મનોકામના
સફળ કરી.

મંત્રી અભયકુમાર-મહારાજ : આપણું કુલમળ છે. જે ના સારું.
આપણા કુલમળમાંથી રહેરમાં પોલીસ પણ જાણ છે અને
અભયકુમાર બાપ કરી બાંધે છે.

રાજા શ્રીશ્રીક-દિવાનજી : તમારું કાન સ્વચ્છ છે. તેમાં મને પણ ખ્યાલ
છે. પરંતુ તમે નો મહારાજા જાણ કરવાનું કોઈ બુદ્ધિ છે.

મંત્રી અભયકુમાર-મહારાજ : આપણી કુલમળ ના મહારાજા નો
સીંચાવ્ય છે.

[ઉપર તમા નિવાજી મંત્રીવરનાં વચન]

મંત્રી અભયકુમાર-મંત્રી-મહારાજ.

છડીદાર-જી-હજીર; આજ્ઞા સાહેબ. [સલામ કરી કહેવું]

મંત્રી અભયકુમાર-જી તો બાઈ, તું કોટવાલ અને ખજાનચીને રાજસભામાં જેમ અને તેમ જલદી બોલાવી આવ.

છડીદાર-જેવો માન્યવરનો હુકમ-જાઉં છું અને “કોટવાલજી તથા ખજાનચી” બંનેને બોલાવી જલદી આપની આજ્ઞા પાછી આપું છું.

[છડીદારનું પ્રસ્થાન અને કોટવાલ તથા ખજાનચીનો રાજસભામાં પ્રવેશ. “મહારાજ આદિને નમન કરી નમ્ર ભાવે “મહામંત્રી પ્રત્યે નમન કરી કથન]

કોટવાલ ભૂપતસિંહ-શિરતાજ મહારાજ સલામ. માન્યવર મંત્રીજી આપે મને કેમ બોલાવ્યો. આજ્ઞાનું ફરમાન કરો.

મહામંત્રી અભયકુમાર-કોટવાલજી-ખજાનચીને સાથે લઈ “આપણી નગરીમાં” વસતા રૂપભદ્ર આત્માણને ત્યાં જઈ “ભારે-ભાર સુવર્ણ આપી” તેના પુત્રને ખરીદ કરો.

કોટવાલ ભૂપતસિંહ-જેવી માન્યવરની આજ્ઞા—સલામ સાહેબ.

[આજ્ઞાનો સ્વિકાર કરી કોટવાલ અને ખજાનચીનું રાજસભામાંથી પ્રસ્થાન-બાદ છડીદારની છડી પુકાર. બીજો અંક સમાપ્ત. પડદાનું પડવું.]

—ત્રીજો-અંક—

[દુષ્પાદના જાણણીની કંપડીનું દરબ-ચેર પર આપણું.
ત્યાં “ કોટવાલ-ખાતનચી-સિપાઈ ” એનાની પાસે સર્વેનું આવણું. “ જાણણી ” પ્રત્યે સિપાઈનો પ્રશ્ન-વાદ-
જાણણી પાસેનું સિપાઈ પ્રત્યે થયેલ]

આપરસીંગ સિપાઈ—કેમ-પહેલુ દુષ્પાદના જાણણીનું મર ક્યાં છે ?

જાણણી જાણણી— જાઈ-નમે જેનું મર પુછતા આપ્યા છે તે
જ આ-મર. એ કામ છે ?

આપરસીંગ સિપાઈ—કામ, કામનું કામજી તમે સાંભળ્યા, આપણા
મહારાજા સાહેબના વાગતા પછી ને તમે
જાંચ કરાવેલ છે !

જાણણી જાણણી— હા જાઈ, મેં જાંચ કરાવેલ છે. આજ દરબ
કરતાં મળ્યું મળ્યું દિવસોથી આપણા પૂર્વિક-
પાલની આજ્ઞા પૂર્ણ કરવા મેં મહારાજા કુમારના
જાણકને મેંસામે આપ્યા મેં પદદ જાંચ
કરાવેલ છે.

આપરસીંગ સિપાઈ—પણ જ સાહે પહેલુ-તમે તમારું પેટ મેંથી
મગાવેલ મહારાજાની આજ્ઞા પૂર્ણ કરી તે
મહારાજાનું કામ છે. જોવામાં લખાતા
આજ્ઞાને.....

જાણણી જાણણી —તોય કરવા કાંઈ જાંચ તમે મેંસામે કરી
તું જાણમે જોવારું મેં જાઈ અમર મેં....
અમર મેંસા, જાઈ તું કાંઈ આજ.

મારણી માતા

—એ.....ના બેટા ના-તે સુખ તો તુંજ
લોગવળે.

[અમરજી તોલ ઠપાં બાદ ઘંટાવાગા એક બાજુએ પડેલી
સોનાની પાંદો તે ખુશી મળી "સાદાજી પોતાની જુપડીમાં
લઈ લય છે. બાદ અંપડીવાગા પરદાની પાછળનો પારો
પડી લય છે. બાદ ફોજદાર પ્રત્યે અમરજી સ્નેહભાવે ક્યવત]

અમર કુમાર

—મુરખી ફોજદાર સાહેબા! રાતને ત્યાં મને
લઈ જઈ શું કરશે ?

ફોજદાર બૂપતસિંહ—બાઈ અમર, તારી સોહામણી મુરત નિરખી
તારી જમના ઉપર-મને ધણે જ નિરરકાર
છટે છે. "મહારાજ એલિફ" ને ત્યાં બાંધે
બાર સોતું લઈ તમે વેળો છે.

[લિપકોળા ફોજદાર બૂપતસિંહજીવન ક્યવ જરેજી વચન
ક્યવ કરીને પણ બોલા હવવતો "અમર" નું નામ
બાંધે ફોજદાર પ્રત્યે ક્યવત]

અમર કુમાર

—હા-સાહેબ-એ વાત તો ખરી છે પણ મારી
"મા" એ મને કહ્યું હતું કે ત્યાં તો "ફોજ
સાહે" સાહે બાજા પીંચા પહેરવા-બોલવાનું"
દરેકજ નવું નવું માગશે એ વાત ખરી
જે સાહેબ !

[લિપકોળા નિરાશવાપિ કિશોરકુમાર અમરજી વચન ક્યવ
કરી ક્યવ કુમારો રિતારો "ફોજદાર" નું જાહેર પ્રત્યે
ક્યવિત હવવતો ક્યવત]

ફેબદાર ભૂપતસિંહ—ભાઈ અમર—તું ઘણોજ ભોજો છે. તહારી કુમળી કાયાને નિહાળી મહારો અંતર આત્મા બળી જાય છે. પરંતુ માલીકની આજ્ઞા ને અનુસરવું એ મહારો ધર્મ છે.

અમર કુમાર —પણ સાહેબ—એક સામાન્ય વાત પુછતા આપના હૃદયને મોટો આઘાત થયો તેનું કારણ શું?

ફેબદાર ભૂપતસિંહ—કારણ—પવિત્ર બાળક અમર તું ઘણો જ ભોજો છે અને વ્યવહારથી પણ ઘણો પછાત અને અજ્ઞાણ છે. તહારા જેવા જીવતા પુત્રને વેચી ખાનાર તહારી જેનેતા ને મહારા હજાર વાર ધિક્કાર છે. પિશાચણી તહારી માતાએ અગ્નિકુંડમાં હોમ કરવા સારું તહારું વેચાણ કર્યું છે.

[બિપ્રોક્ત બરાબર સમજમાં આવે એવા શબ્દોમાં જ્યારે “ફેબદારનું” અમર પ્રત્યે જોલવું થયું અને પોતાની સમજમાં આવ્યું ત્યારે રૂદનપૂર્વક “અમર”નું કથન કરતા હુઃખના ભારથી હુઃખી થતા હૃદયે પૃથ્વી પર પડી જવું. બાદ છાતી પર હાથ મૂકી પ્રેક્ષકવર્ગના હૃદયમાં દયા ઉત્પન્ન થાય તેવા પ્રકારના શબ્દો પ્રેક્ષકવર્ગ પ્રત્યે રૂદન કરતાં અભિનયમાં જોલવાં]

અમર કુમાર

—હેં! શું કહ્યો છો, મહારાજ! મને જીવતાં અગ્નિના “કુંડમાં” શેકી નાખશે—ઓ..... રે.....બાપરે, અલી માંડી તેં મારી ઉપ વિશ્વાસ ઘાત કરી કાજો કેર વર્તાવ્યો, હા અફસોસ—અફસોસ રવાથી દુનિયા તેં લાખો વાર ધીકાર છે.

[એજ પર ડીડી હોવા થઈ સળા સળા સ્થિતિય પૂર્વે
નીચેનું ગાયન આપવું]

॥ ગાયન ॥

અમરકુમાર— ત્યારે પડે આકૃત શિરે
આકૃતાર પાજુ આથા મર્યો
જેને પડેને બાગવે
પીળા હોવા રહ્યામા હશે. ॥ ત્યારે ૫૪૨ ૧૫
ચડી મહી તો હાથ હા—
હરનાર જગમાં છે મજુર
પડતી મહી કે સાથ જગમાં—
કોઈ એ વિરલા હશે. ॥ ત્યારે ૫૪૨ ૧૬
આજ પ્રકૃતિ આજથી—
બેયુ' સળા સહ સ્વાર્થનાઃ
જન્યો છતાં પણ આરા સળા—
બાળા દિશના થઈ ફરે ॥ ત્યારે ૫૪૨ ૧૭

(ચાકુ)

અસી! હું જ-મલા મોડી-એ' માન સ્વાર્થ
મરિ-નિરાપરમાં તારા જાગર નો શિખર
હરી-શિખરના પડતરે પણ હો' સળા ફર્યા.
પીકાર પડે મોડી તારા જગમાં.

[પાસાં પાસાં, કમલ રમ રમ મોજુ' સળા જગમાં
પાસાં, પાસાં, કમલ રમ રમ મોજુ' સળા જગમાં
પાસાં, કમલ રમ રમ મોજુ' સળા જગમાં
પાસાં, કમલ રમ રમ મોજુ' સળા જગમાં
પાસાં, કમલ રમ રમ મોજુ' સળા જગમાં]

“શેર”—

બચાગો સહ મને સત્તજન.

જીવન ચાલ્યું વૃથા મહાદે.

બાળક ગા-જાય છે મોતે—

બચાગો સહ મને સત્તજન.

અમરકુમાર

—(હાથ ભેડી) ગો— શંકરકાકા, ગો—મુરખી
કાકા.

શંકર કાકા

—શું કહે છે બાઈ અમર [રૂઢન પૂર્વક
ખોલતાં રહેતું]

અમરકુમાર

—અરેરે કાકા મહારા, મને જીવતો બચાવો
હું તમારા ઉપકાર ને મહારા જીવનથી પણ
અધિક માનીશ. ગો.....કાકા—સામું તો
જીગો, અરે—ગો.....કાકાજી ?

શંકર કાકા

—બાઈ હું લાચાર છું “ધન ઘેલા—સ્વાર્થ ઘેલા
તહારાજ માતા પિતાએ. જ્યારે તને વેચ્યો છે.
તો પછી અમો શું કરીએ. બાઈ, તહારા જેવા
કુમળા બાળકને રડતાં કકળતાં અને મરતાં
જેઠ અમારી છાતી ધ્રુજી ઉઠે છે.

અમરકુમાર

—અરેરે કાકા કુટ્યું મહારું બાગ્ય, હાથરે
હવે ક્યાં જાઉં.

[કાકાનું બળરથી પ્રસ્થાન એટલે નાટ્ય ઘરમાં ચાલ્યા
જવું અને પહેનનો ત્યાં જ પ્રવેશ થવો]

(ચાલુ)—અલી—ગો—પહેન, જંબુડી; અલી ભુંડી—ગો
પહેન; જરા ખોલ તો ખરી ભુંડી ઉભી તો
રહે.

[અમરતુ વગન સાંભળી જોતનું દયન]
 જોતન જાંબુડી — જો.....ના.....બાઈ.....ના, મને તો પેર
 માંડી મારે. [અંદર જાય]
 અમરકુમાર — [પ્રભ વર્ગ પાસે અમરતી બે હાથ ઝેડી પ્રાર્થના]
 જો.....માનાપિતા સમાન મહારા વડાએ
 સ્ત્રીજો! મારે.....જો.....નમસ્કારી
 સહજનો! મને કોઈ રાત્ર પ્રસન્નથી છવતો
 જવાયો, જાણ મને જવાયો.
 [રૂદન શરૂ થાય છે]
 ॥ ગા ય ન ॥

અમરકુમાર — ભત્તાર તો જતા રહ્યા-
 સદગુણ એના સાંભળે;
 લાગ્યા હૃદયો તોય એ-
 મરનાર પાછા ન મળે ॥ ભત્તારતો ॥૧॥
 ભરનાર અગ્નિમાં જાળે-
 છવતાર અગ્નિ વિજુ જાળે;
 લેયા કરે તો શું રહે-
 મરનાર પાછા ન મળે ॥ ભત્તારતો ॥૨॥
 દેખ્ય મળે કોઈને મળે-
 લાગી ગયેલી સાંભળે;
 જો તો મળે તે જગતમાં-
 મરનાર પાછા ન મળે ॥ ભત્તારતો ॥૩॥
 [સ્વરૂપ-અમરકુમાર અંતરે
 મરનારને જાણે મને રાત્ર] ॥ ભત્તારતો ॥૪॥

ધર્મદાસ—અરેરે—ભાઈ તું રડીશ નહિં. અમારો વજનમા દિલ્હી
તહારા દુઃખથી ચિરામ્ જન્ય છે. જાનો રે વાઈ જાનો રે
[ચોતાની છાતીથી ચાંપી ધર્મદાસનું કથન]

“શેર” —સંચય કરેલા પુણ્યનું—પાનું ફરી જ્યાં જન્ય છે,
ત્યાં “ધર્મના ઘોરી” છતાં પણ પલકમાં પલટાય છે ॥૧૧॥
જ્યાં પુણ્યનો ક્ષય થાય છે—ત્યાં પાપ પુનઃ ઉવાસય છે,
માતાપિતા અરિજન બની—નિજ પુત્ર લેતી ખાય છે ॥૧૨॥
લાચાર છું હું શું કરું—દિલ્હી અતિ દુભાય છે.
ઓ “અમર” તહાં દુઃખ દેખી—મમલકદય કાઢી જાય છે ॥૧૩॥

[ધર્મદાસે જોલેલા સર્વ શેરોને પૂર્ણ થયા જાદ “પ્રજ્ઞ-
ગણનો એક સાથે અવાજ ” “ ધર્મનો જય.”]

અમરકુમાર—અફસોસ—અફસોસ, ત્રાહિમામ્—ત્રાહિમામ્

[અમર આદીનું પ્રસ્થાન]

[બત્તરનો સીન સંપૂર્ણ, પડદાનું પડતું. જાદ “ રાજસભા”
વાળા પડદાનું ખુલતું. “ છડી પુકાર ” પછી—સર્વસભાનું
નિરીક્ષણ કરી મંત્રીશ્વર પ્રત્યે મહારાજા શ્રેણિકનું કથન]

છડીદાર બાબરસિંગ—સોનેકી છડી—રૂપેકી મશાલ, મહારાજાધિરાજ

“ મગધ દેશના સ્વામી ”ને ઘણી—ખ.... મા,

ખ.... મા [નિરથી છડી પુકારવી]

મહારાજા શ્રેણિક—[છડીદાર જાદ] માન્યવર પ્રધાનજી ?

મહામંત્રી અભયકુમાર—[આસનથી ઉભા થઈ] શિરતાજ મહારાજા !

મહારાજા શ્રેણિક—આપણા “ કોટવાલ ભૂપતસિંહ ” બત્રીસ
લક્ષણા બાળકની શોધ માટે ગયા છે છતાં હજી
કેમ ન આવ્યા ?

મહામંત્રી અભયકુમાર—મહારાજા ! ન આવ્યા—તેનું કારણ છે.

આપણા "ખજાનગી" કોઈ કાર્ય અંગે ખતાર મળ્યા
હશે-એટલે વાર કંઈ જલ્દીય છે.

[ઉપરોક્ત ચાકુ ક્યનમાં પ્રભાસંકેતનો પ્રવેશ સંજ્ઞાતિને
આશીર્વાદ આપી ક્યન]

શંકર — ચિરન છવી સુંદો. મહારાજાન તમારી "જલ્પ માગ્યો"
સંજ્ઞાતિ શ્રેણિક—પ્રધાનો ભૂદેવ પ્રધાનો. આપણું મહારાજામાંથી
કેમ આવવું થયું?

પ્રભાસંકેત — રાજા! આપણીનો સર્વ સામાન ગઈ કાલે
"ખજાનગી" માં મુકાયેલ છે. તે-હજીર મુખી મહારાજા
લેવા ગયા હતાં પણ પહોંચ્યા નથી. તેનું કારણ
શું? "રાજગોર" થઈ જઈ કિતાવજી હશે કે.
અને "ખજાનગી" ખાખજાની પણ રાજ
લેવાય છે.

રાજા શ્રેણિક—ભૂદેવ-નમો તમારો-અને હું "ખજાનગી" ને
ગોસાથી સર્વ વસ્તુઓ જાણી પણ મંડળમાં
પહોંચતી કદાચ હશે.

પ્રભાસંકેત — [ગમન કરતા પ્રભાસંકેતનું ક્યન] "મારી
ગમર તમારો-તમારો જલ્પ માગ્યો."

શંકર — [કોઈકી જ વારમાં શ્રીશંકર ભૂદેવનો પ્રવેશ]
ચિરમન મહારાજાની આવી ગમર તમારો

પ્રભાસંકેત શ્રેણિક—કેમ ભૂદેવ-નમો ખજાનગીમાંથી
કેમ આવવું થયું?

ગૌરી શંકર — મહારાજ ! “ગંગીસ લખાયા” “ભાગ્યદેને લઈ ‘યજ્ઞ’
મંડપમાં રાજમંડળ સંહિત આપને પધાર્યા
જલદી જણાવે છે.

મહારાજ શ્રેણિક— ઘણું જ સાદું બૂદ્ધિ તમે બન્ને પધારે
અમે સર્વ તમારી પાછળ જ આવીએ છીએ.

[ઉપરતું મહારાજના ગુણનું વચન સાંભળી બન્ને બૂદ્ધિ-
તું જહું પકાત “કોટવાલ સંહિત” અમરને અગાડી
કરી “બલનગી” આદિનો રાજસભામાં નમન પૂર્વક
પ્રવેશ છડીદારની છડી પુકાર]

છડીદાર — સોનેટી છડી-ફોપેટી મશાલ મહારાજધિરાજ
મગધદેશ સ્વામી ચિરન છવી રહો.

કોટવાલ ભુપતસિંહ— શિરતાજ મહારાજ-આપને મહારી સલામ છે.
રાજ શ્રેણિક—આવો બહાદુર ભુપતસિંહ—મહારા કાર્યની સિદ્ધી
કરનાર તમારા પ્રત્યે મને ઘણું માન છે.

કોટવાલ ભુપતસિંહ—મહારાજ આપની મહેરબાની એ-જ કાર્ય
સિદ્ધિનું સુખ્ય કારણ છે.

[અમરકુમાર પ્રત્યે આંગળીથી દર્શાવે કરી મંત્રીનું હસતા
વદને “અમર” પ્રત્યે કથન]

મહામંત્રી અભયકુમાર—કેમ-બાઈ તહારું-નામ શું ?

અમર કુમાર —અભયદાતા મંત્રીશ્વર ! મહારું નામ “અમર” છે.

મહામંત્રી અભયકુમાર—કુમાર ! અભયદાતા નામ મને લજવે
છે. બસ-બસ વધારે તને શું કહું. બાઈ-તેં તહારું
નામ સાંકલ્ય કયું. આપણા શિરતાજ મહારાજ
ની સર્વ આશાઓ પૂર્ણ કરી “અમર” તહારી
ધૈર્યતાને ધન્ય છે.

અમર કુમાર—અભયદાતા—મંત્રીદર.
 અભયકુમાર રાજ્ય માન્ય મંત્રીછ ! “ધૈર્યતા” એ
 ધીર “વીર” મહાપુરુષોનું સુખ થત છે.
 [ઉપરનું વચન કવણ કરી હુથવદન સમ્પન્ન થયત]

રાજ્ય શ્રેણિક—વન્ય છે “અમર” તું મહાદે થત છે. મહારી
 આશાવદિતનું મને તો તું જ નિધાન છે. “અમર”
 કૃણ પ્રાપ્ત કરીને મને મહાન આનંદ થાય છે.

અમરકુમાર—શિર છત્ર ! કૃણ એ જ પ્રાણની પુવારી છે. આ—
 “અમર” આત્માને પુરતું ધ્યાન છે.
 [ઉપરોક્ત-અમરનું વચન કવણ કરી સમ્પન્ન થયતા વદને
 મંત્રી પ્રત્યે થયત]

રાજ્ય શ્રેણિક—“માન્યવર મંત્રીછ ! ચાલો હવે સખા નરમારન
 કરો. “યજ્ઞ મંડપમાં” જવાનો સમય નજીક
 આવ્યો છે.

મહામંત્રી અભયકુમાર—જેવી રાજવીની આજ્ઞા.
 જીવીદારની છરીપુકાર—સખા નરમારન થાય છે—એનેછી છરી—
 દ્યોછી મસાલ—મહારાજન—નિરાજ શ્રેણિક મહારાજને
 મૂણી જા...મા જા...મા.

[પડકારું પડકારું લોક કવણની મમાલિ લોકા કવણની
 સરખાત નેમાં “યજ્ઞવેદીયા” ઉપરના મહા પાસે કાપડી
 મને “યજ્ઞવેદીયા” રોજગી પા દિવતું ત્યાં કાપડી કાપડી
 જેમી સર્વ મહા પર્વ ત્યાં જાઉં. મને મહારાજી લોક
 પડકાર સખી કિયા કવણર “યજ્ઞવેદીયા” નેમજ લોક
 કાપડી કાપડી—લોકો—લોકો કાપડી કાપડી લોક
 કાપડીમાં કાપડી મને મેમજ કાપડીમાં કાપડી કાપડી]

“વેલી” ની વ્યાગપાત્ર એ રજવીની લગા શરેતું જેટ
જ વારમાં ફેરવી વાગામાં ગત્તજ કરે. “અમરને” હ
રાજદિનો યજ્ઞ વેલી વ્યાગપાત્ર પાનેરા. રાજ બૂદેવોને રાજ
દિ નો કરેલો પ્રણામ]

મહારાજ શ્રેણિક—નમરતે બૂદેવ—જટાશંકર નમરતે
રાજગોર જટાશંકર—પંદારો મહારાજ પંદારો, આ—આસનાં
અલંકૃત કરો,

[રાજગોરના સન્માનનો સ્વિકાર કરી રાજ-મંત્રી-કોટવાલ
ખલ્લનચી સિપાઈ આદિનું ગોચ જગા ઉપર બેસી બધું
બાદ બૂદેવો પ્રત્યે મહારાજનો પ્રશ્ન]

મહારાજ શ્રેણિક—કહો તો બૂદેવો—યજ્ઞક્રિયા સંપૂર્ણ થઈ કે કેમ?
જટાશંકર મહારાજ—જ-હાં; યજ્ઞક્રિયા તો સંપૂર્ણ થઈ ગઈ છે.
કિન્તુ હવનક્રિયા બાકી છે. કેમકે—“બત્રીસ લક્ષણા”
બાળકનું હજુ સુધી આગમન થયું નથી.

શ્રેણિક મહારાજ—“રાજગોર” ઉતાવળ કરશો નહિ. નીતીકાર
પણ કહે છે—કે, “ઉતાવળા સો બાવળા—ધીરાસો
ગંભીર” ઉતાવળ કરવાથી આંખા પણ પાકતા
નથી. મહારી “આશાવલ્લીના ફલ રૂપ” અમરને
લઈ આપ સર્વના સમક્ષ રાજ મંડલ આવી ઉભું
જ છે. [હાજર જ છે.]

રાજગોર જટાશંકર—ઘણું જ સારું મહારાજ—હવે બાકી રહેલ
મંત્રાક્ષરને ધ્યાનપૂર્વક સાંભળો—બાકી રહેલ ખાસ
મંત્રાક્ષરનું કથન થાય છે.

[સોમવાળી વેલીકામાં હમા રોલ સર્વ જાણીએ દિન-
 શિશ્યા ધ્યાનમાં સમી સર્વદસ થયા જલમણ છે. સર્વ
 જુદેવોએ મંત્રાકરો વેલી સવાને સર્વ સુખા મળવું સરી
 સકે તેવા સવાને કાન કરવા. ત્યાં મંત્રાકરમાં નમઃ
 શબ્દ આવે ત્યાં " વેલીને " નમન-કરવું અને ત્યારે
 સ્વારા શબ્દ જોવાય ત્યારે પોતાની પાસે પાત્રમાં તે તે
 સર્વ વસ્તુઓ અગિયારમાં સોમવાળી, વેલી, વેલીને નમન
 કરવું. તેનું પાત્ર સર્વ જુદેવો અને સ્વામીઓએ કરવા
 સુકવું નહિ.]

॥ શાસ્ત્રીય મંત્રાકરોનું કવન ॥

ૐ મૃં વ્રણદેવાય નમઃ ૐ અગ્નિદેવાય નમઃ ॥

ૐ વ્રણાવિનુ મંત્રધરાય નમઃ ॥

અગ્નિન મંત્રે જાગત્ જાગત્ ગાહા ॥

ૐકાલી-મહાકાલી-વંદો મહાદેવી—

ગજમણિ વંતોવરિ પ્રત્યો મવનુ જાહા ॥

ૐ સર્વદેવા પ્રવન્ના મવનુ સ્વારા ॥

ૐ વ્રણદેવી જાગત્ જાગત્ ॥

જાગિ તુષ્ટિ તુષ્ટિ કુદ કુદ ગાહા ॥

॥ ૐ-ધી જાગિ નેતુ ॥

[ઉપરોક્ત મંત્રાકરનો ઉચ્ચાર કરી પાત્ર જાલ નીચ
 પાસમાં ને-તો સવાય અને મહાસાગર અને સમુદ્રને પહોંચ
 જલધારાકરવું થાય]

જ્યોત્સ્ના જલધારાકર—જોત્સ્ના સવાન : જુદે તમને દેવલી પાદ છે ?
 જ્યોત્સ્ના — જહિન જલધારાકર— જુદે પાદ કેવી મંત્રાકરવન
 જ્યોત્સ્ના પાદ સરી છે.

[એટલી જ વારમાં “ મંત્રીશ્વર અભયકુમાર કોટવાલ-
ભુપતસિંહ ખજાનચી ઇત્યાદિનું આગમન તેમ જ કેસરીયા
વાઘામાં સજ્જ કરેલ લાઈ “અમરકુમાર” કે જેના શરીરમાં
કેસર-ખરાસ-કપૂર-સુખડ-અત્તર આદિનું જેને વિલેપન
કર્યું છે. ગળામાં કરેણના ફૂલની માળા આદિ વસ્તુઓથી
સજ્જ કરાયેલ “ ખત્રીસ લક્ષણો ” બાળક અમરનો
પ્રવેશ તે જ વખતે જય-જયકારની ધ્વની યજ્ઞ મંડપમાં
જોરથી થતી.]

મહારાજ શ્રેણિક—[અમરકુમારનું પવિત્ર વદન દેખી “અમર-
પ્રત્યે સ્નેહપૂર્વક હસતાં મુખે અમર પ્રત્યે કથન]
—ખોલો-સુલક્ષણા-અમર ! જીવીત વિના તારી જે
ધર્યાઓ હોય તે તૂં મહારી પાસેથી સહર્ષ
માંગી લે-તે સર્વ વસ્તુ પૂર્ણ કરવા હું તૈયાર છું.
અમરકુમાર— [ઉદાસ વદને કથન] મહારાજ ! મૃત્યુના ભયથી
ત્રાસીત થયેલા-મને જીવીત વિના બીજ કોઈ પણ
વસ્તુની ચાહના નથી.

મહારાજ શ્રેણિક—જીવીત, જીવીત વિના “અમર” મહારી સમગ્ર
પૃથ્વી તને સ્વાધિન છે.

[ઉપરોક્ત રાજાનું વચન શ્રવણ કરતા નિહર પછે “ મહા-
મંત્ર ” નું સ્મરણ કરતાં રાજા પ્રત્યે અમરનું કથન]

અમરકુમાર— રાજન ! જ્યાં જીવન નથી ત્યાં “ રાજવૈભવ ”
લીલાની કિંમત શી ?

મહારાજ શ્રેણિક—ખસ-ખસ; “અમર” તું હવે તૈયાર થા. અને
તારા “ ઇન્દ્રદેવનું ” સ્મરણ કર.

[ઉપરનું વચન અમર પ્રત્યે કહી પોતાના સુભટોને હાથનો
કપડો કરી રાજાનું કથન]

(આલુ) મહારા વહાલા હિતચિંતક સુખદો આ- પવિત્ર
 “અમર કુળને” અગ્નિકુંડમાં “પથરાવી મહારી
 “આશાવલ્લીના” હિગતા મંડપને વધાવી આ.

સુખદો — જેવી આજ્ઞા મહારાજની.

[ગોમાલ-ગીખાલ-જેલાલ આદિ સુખદો “સાલ આલેખ”
 ની આજ્ઞા થતાં જ અમરને બાપમાં દેવા વાપ છે,
 તેટલી જ વારમાં બાપની હાથે અમરનું કથન.]

અમરકુમાર— ત્રાહિમામ-ત્રાહિમામ પરમ કલ્યાણિ પરમાત્મા
 આપના અરજમાં મહારે દેહનું નમન છે. બાપકને
 બાપાવી તારા અરજમાં મને સ્થાન આપજો-બસ
 હવે મહારા હિપકારી સુદેવે આપેલ-અર્હનમદા-
 મંત્રનું જ સરણ છે.

[અવાપૂર્વક હાથ ધરી કથન.]

॥ શ્રી અર્હનમદામંત્રેણ ચમત્કારે ॥

ૐ—નમો હરિનાથે.

નમો નિલાયે.

નમો હાવિયાયે.

નમો ત્વાચ્ચાયાયે.

નમો નેત્ર-મલમલાર્ચયે.

નમો વંચ-અમરજામી.

નમર વાતવવાતવમી.

નમરવર્ણે ન નમરેણી.

નમરે હર્યો મંગલે.

સૌધર્મ—કરુણા નીતિ... સંકટ સમયમાં... અરુણ... કરુણા નજર... ॥

[ઉપદ્રવ્ય અગતે કહી રહ્યા પાંચ પર્ણ થતાં જ બંદ-
કનો અવાજ સાંભળે ત્યાંજ અગત્યની જગ્યાએ મહામંત્ર
ના પ્રચારથી જ અગત્યની જગ્યાએ માટે બંદરું દેવશીક્ષી
અવતરણ પડેલા પાંચમાંજ નિરંજન "ઇન્દ્રનો"
ભયંકર અવાજ]

સૌધર્મ ઇન્દ્ર— "અગત્ય—અગત્ય—" મહારા "સ્વધર્મ—
સહોદર અગત્ય ને અગત્યકંડમાં હોમનાર આ
અવનીમાં કોણ પાપીંગ જન્મ લીધો છે. "અમ"
તહારી સહાય કરી હું સાક્ષ્ય આઉં.

[ઉપદ્રવ્ય ભયંકર અવાજ થતાં ભયંકર શબ્દોડું જ
કરી રાત્ર શેણિકનું ભૂદેવો પ્રત્યે કથન]

રાત્ર શેણિક— ભૂદેવો—આ—ઉપદ્રવ શેનો? મહારી—આશાવદ્
મંડપમાં વિદ્ય નાખનાર કોણ જન્મ્યો?

પંડિત જટાશંકર—મહારાજ—ઓહોમાં—આ તો કોઈ "દેવત
ઉપદ્રવ લાગે છે. મહારાં તો અંગોપાંગ આ
થર થર ધ્રુણ રહ્યા છે. ભયંકર ઉપદ્રવ થવા સંભ

[પંડિત જટાશંકરનું બોલવું સમાપ્ત થતાં જ નાટ્ય
બંદુકનો ડગલીત અવાજ ઇન્દ્રનું પ્રગટ થવું ચોતાના
હાથમાં રહેલ વજ્રને ભ્રષ્ટુ કરી ઇન્દ્રનું કથન]

॥ ચૈર ॥

સિંધુ—કોણ આ જગમાં અતુલી-અન્ન લીધો છે અને
મહામંત્રના ધ્યાની “અમર” ને—માનનાર કોણ અને ॥૧૫॥
હકડા કહે અણવારમાં—આ-વળથી ચિરં અને.

ચક્રચૂર કરી ચંડાલને—યમદૂતના સરણે અને. ॥૧૬॥
[આયુ] અમરહાર-અમરહાર-સ્વાર્થી સિંધુમાળી અમરહાર-
“મહારા સ્વર્ધર્મિ સરોહર” “અમર” ને અમિત-
કુંડમાં હોમનાર, અમરહાર, ઔષ્ણિક—અમરહાર,
જેના-મહામંત્રના લાપથી જાત્રીસ લાખ વિમાનનો
અધિપતિ—હું કુંડ “અમર” હિપર તુટમાન થયો
હું, અમરહાર.

સિંધુ મહારાજ-બહેનો ! આતો અર્ચિત્ય સંસ્થિના થયો, મંચેર
આપણું શું થશે ?

હામંત્રી અભયકુમાર—રાજન ! આપણી પુણ્યની પેઠામ [અર્ચ]
[મંચીનું] વચન પૂર્ણ થતાં જ અંદરથી રાજીસ જાદુના
અવાજ થતાં જ કુંડનું અમર થતું ‘સેવીખનું’ ગિહાવન
થતું હિપર “અમર” ને હોમડો. અર્ચ જાદુઓને લોલી
વચના કરવા અને કુંડે રાજાની વચન પાછી વચનનો
લાખ લાખો પરી ઓળની સત્ત આપતાં કુંડ પ્રાપ્તે લે-
લાખ એવી રાજાને કહેલી વર્ણના

॥ ચૈર ॥

સિંધુ ઔષ્ણિક—સમા કરો જે દિવસ સંસ્થિ-અર્ચનાર થયો અર્ચના,
પૂજી લમણનામાં પરી-જા જાણી “અમર” જેવને ॥૧૭॥
આ—રેકના પ્રતિષ્ઠાવ વિ—રસ નળા ચંડાલ વિ,
મહારાજ મહારા જાણ હો—આ-રાજના અર્ચનાર વિ ॥૧૮॥

શેર—શરણુ તાંહે છે મને—અભાવશાળી હે ! પંખા,
 જીવન તહારા ચરણુમાં—ગાશા જીવનની છે મને ॥૩
 ત્રાહિમામ—ત્રાહિમામ—“અમર” મહાં રક્ષણુ કરો.

[ઉપરની શ્રેણિકની શરણાગત પ્રાર્થના સાંભળી ક્યામગ દ્રષ્ટિ
 થી સર્વને જીવીતહાન અપાવવાની ઈન્દ્રદેવ પ્રત્યે અમરે
 કરેલી પ્રાર્થના]

॥ શેરો ॥

મરકુમાર—તમન કરું છું. નેહથી—મમ શિર તણા શિરતાજ છે
 વિનતી આ મહારી હર ધરી—નરનાથ ને ઉગારજો ॥૧॥
 ભૂદેવો પર કરુણા કરીને સુખના દિલાસા આપજો
 લોહિ વમન્તા શાન્ત કરીને—જીવન દયાલુ ! આપજો ॥૨॥
 અરજ દયાનિધે ! હે પ્રભુ—કિંકર તણી અવધારજો,
 ગુન્હા સહિના માફ કરીને—પ્રાણ પાછા આપજો ॥૩॥
 પ્રભુ વીરના એ ભક્ત છે—આધાર છે એ મગધનો
 હે દિવ્ય શક્તિ ! ગુન્હાએ—ના, માફ કરીને ક્ષમા કરો ॥૪॥
 ધર્મ ઈન્દ્ર—“અમર” તું ધણો દયાલુ, છતાં પણ તહારી
 પ્રાર્થનાથી સર્વને મુક્ત કરું છું, તથાપિ—એ—
 ગુન્હેગાર છે.

શેર —જીલમી તણા આ જીલમથી—

પાપી તો નરકે જાય છે. ॥ ૧ ॥
 છતાં પણ એઓના ગુન્હા માફ કરી “અમર”
 તહારા કહેવા ઉપર ધ્યાન આપીશ. છતાં પણ
 એ—સર્વ શિક્ષાને પાત્ર છે.

સરાજી શ્રેણિક—[રાત્ર શ્રેણિકની “અમર” પ્રત્યે પ્રાર્થના]

કરો—પવિત્ર આ અવનીતલે—સુલક્ષણા આ દેશમાં,
અપૂર્વ જ્યોતિ અગમગે—આ—મગધના પ્રદેશમાં ॥૧॥

નામ પુણ્યવન્ત તહાઈ—રમરણથી મુખ થાય છે,
આધિ અને વ્યાધિ તણા—દુઃખો દહયના જાય છે. ॥૨॥

શરણ તહાઈ છે મને તો—પ્રભાવશાળી હો “અમર”
છવન તહારા ચરણમાં આશા છવનની છે મને ॥૩॥

—‘અમર’ તહાઈ મને શરણ છે રક્ષા કરો—રક્ષા
કરો—શિરતાજ મહાઈ રક્ષણ કરો.

[ઉપર પ્રમાણે પ્રાર્થના સર્વની થતાં જ “પુણ્યવાન અમર”
ની દયા દ્રષ્ટિ સર્વને “અભય”]

અમરકુમાર — દિવ્ય શક્તિ પૂર્ણ જ્યોતિ! યદિ દેવ, મહારી ઉપર
તણ્ણમાન હો તો—આ—સર્વના સુન્દા માફ કરી
છવન તેમનું “બલ કરો.”

કંઈ [વાણી] “દયાલુ અમર” તહારી દ્રષ્ટણાપર મને યજ્ઞો જ
ત્રાસ છુટે છે. આ—સર્વના તહારી ઉપર દુઃખ વિચારો
છે. છતાં પણ—તહારી—આ—દયા દ્રષ્ટિ—કેવી આશર્વ
જનક છે. હું સર્વને સુકન કરું છું.

[ઉપરોક્ત દેવવાણી પૂર્ણ થતાં જ અમરકુમારે જોડુઓ
અવાજ—જોડુઓ સર્વને જોઈ થઈ જઈ બેઠાં પર સિદ્ધામન
જોઈવિ હઈ દેશક વગની સિદ્ધિ સુખી સિદ્ધામન પર “અમર”
ને જોઈ જઈ જાદુ બાદ ઇન્દ્રદેવની આમજ ને દાવ જોઈ દેશ
સંતોડું. તેજ વખતે “ઇન્દ્રદેવ” તું દમન જાને કર્યા
પ્રત્યે કવન]

ઈન્દ્રવાણી — “ મહામંત્રના આરાધક ધર્માવતારી “ બાઈ-
અમર ” તને મહાર્જું નમન છે. કામ પડે ત્યાં
મહાર્જું સમરણ કરજે.

[દેવવાણી પૂર્ણ થતાં જ બાંકુના અવાજની સાથે “
“ ઈન્દ્ર ” નું અદશ્ય થવું બાદ અમર પ્રત્યે ક્રુજતા હૃદય
રાજા શ્રેણિકનું હાથ જોડી નમન પૂર્વક કથન]

મહારાજ શ્રેણિક—મહાપુરુષ “અમર” આ-અપરાધિ શ્રેણિકન
સર્વ ગુન્હા માર્ફ કરી-મગધ દેશના રાજને
સ્વિકાર કરી આ-તહારા કિંકરને તહારા ચરણ
સેવી-ચરણમાં સ્થાન આપ.

“ શેર ” —આ-રાજ મગધદેશનું “અમર” તને સ્વાધિન છે.
શ્રેણિક તહારો દાસ જાણી-દયા તું દિલમાં લાવજે ॥૧॥

અમરકુમાર — નરનાથ ! લોકપાલ ! તમે આ શું બોલ્યા, તમારું
કલ્યાણ થાઓ. હું તો સંયમ લઈ મહારા
આત્માનું કલ્યાણ સાધીશ.

યજ્ઞમંડપના સજ્જનો | —“ અહીં મહામંત્રના આરાધક “ અમર ”
તમારો જય થાઓ.

[ગગનભેદી અવાજ અમરનું યજ્ઞમંડપમાંથી જવું તે જ વખતે
અમર ઉપર ફૂલની વૃષ્ટિ થવી. પડદાનું પડવું. રૂપસદત્ત
બ્રાહ્મણની ઝૂંપડીનું દશ્ય આપવું. પડદો ઉપાડવો.]

[પડદો ખુલતાં જ રૂપસદત્ત બ્રાહ્મણની ઝૂંપડીનું દશ્ય-
ઝૂંપડીમાં અવાજ]

ધારણી બ્રાહ્મણી—સાંભળો ઠા-કે-કયાં ગયા-કેમ બોલતા નથી.
કયાં ગયા.

રૂપદત્ત પ્રાદાણી—અલી તું કહેવા શું માંગે છે. ધી-ગોળ અને
અને તેલના તો કુંડા બધાં છે. છતાં કેમ ભુખી છે.

ધારણી પ્રાદાણી—ના—ના ભુખી નથી હવે તો બધી જ વાતે
શાન્તિ છે, શાન્તિ આતો બીજી વાત છે બીજી.

રૂપદત્ત પ્રાદાણી—બીજી ગઈ ત્હારી બીજી ને ત્યાં, અને હું તો
આ આલ્યો બચ્ચરમાં.

[ઉપરોક્ત વચ્ચે પોતાના પતિરેવતું સાંભળી જરા રોદમાં
આવી પ્રાદાણીનું પતિ પ્રત્યે કથન]

ધારણી પ્રાદાણી—બચ્ચર—બચ્ચર શું કરે છે, ઉભા રહે ને જરા
બારણામાં પેલા મુઝા અમરીયાને વેચી—લીધેલી
“સુવર્ણ” ની પાટો ” જરા ધરના પુણ્યામાં ખોટી
ભોંયમાં દાટી દઉં. ત્યાં મુઝી તો બારણામાં ચીંચી
શું મોટું જોર પડે છે.

[ઉપરોક્ત ધનપેલી—મનપેલી અનેલી બાળબીલું વચ્ચે
મવજ કરી પ્રાદાણી બાઈ તો જાણે તેલમાં માખી પડી
જોવા બની ગયા એટલે બારણામાં જ રોજ પર હોવા
રહેવું. અને મુખીમાં જમીન ખોદવા જેવો રેખાવ પ્રેમ
વર્ણને પ્રાદાણીએ બતાવ્યો. પણ ઉઠતી બતાવતા મુઝી
નહિ. એટલી જ વારમાં “ભોમીયા ” નો પ્રવેશ અને
રૂપદત્ત પ્રાદાણી પ્રત્યે કથન]

ભોમીયાબાઈ—અરે બાઈ કોણ છે ઘરમાં ?

રૂપદત્ત પ્રાદાણી—કેમ છે બાઈ, શું કહે છે. બીજી બરના કેમ
રેખાવ છે ?

ભોમીયાબાઈ—અરે બાઈ—“યજ્ઞ” માં તો રિંદન થઈ રે.
અમરીયા નારી મુઝી—નારી ગયો.

[“અમર” ને મારી પાછા ફરતાં “પ્રાણલી પારણી”
 નો “વાઘલો” કહેલો શિકાર મરતાં મરતાં પ્રાણલીએ
 કહેલા પુકાર બાદ પડદાનું પડનું ઈત્યાદિ]

કાશ્મીરી પ્રાણલી—ઝાથડે—ગાપ—માડીડે—ગાપ રે—મને કોઈ
 બચાવો રે હાથ—હાથ મને “વાઘલો” મારી
 નાંખી રે—ગાપ—“હાથના કર્યા હોયે વાગ્યાં” હવે
 જેવાં કર્મ કર્યા તેવાં જ ભોગવવાં પડે છે.

પ્રાણલીનું મૃત્યું. અમરનું વિમાનમાં એથી અદૃશ્ય મૃત્યું. પડદાનું પડનું]

॥ સમાપ્ત—મંગલ પાઠ

પત્રો--જય જય જય પ્રભા ધર્મની છાજે,
ગાજે વીર કુમારો આજે ॥ જય જય ॥

અહીંન ધર્મના મહા પ્રભાવીત
મંત્ર અતિશય ત્રણુ ભુવનમાં ॥ જય જય ॥

ચમત્કાર અનેક થયા છે,
મૃત્યુ પથથી બચી ગયા છે ॥ જય જય ॥

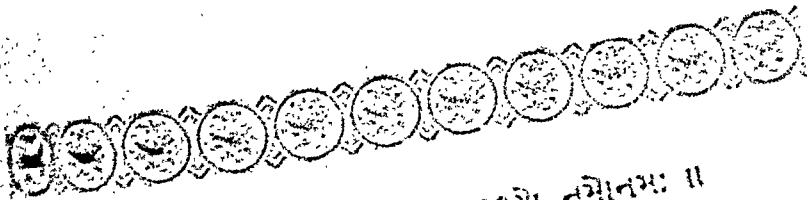
તે શ્રી મંત્રની પૂર્ણ કૃપાથી
અમર કુમાર તે મૃત્યુ બચથી ॥ જય જય ॥

મહા પ્રભાવીત મંત્ર રમરણથી,
પ્રગટ થઈ ઈન્દ્રપતિ આવે ॥ જય જય ॥

કોણુ પાપી મહિયલમાં જન્મ્યો
નષ્ટ કરું તેને હું આજે ॥ જય જય ॥

ભુલ ચુકની માફી યાચી
ગુરુવર ચરણે નમી ને આજે ॥ જય જય ॥

[હાપ-પડદાનું પડવું]

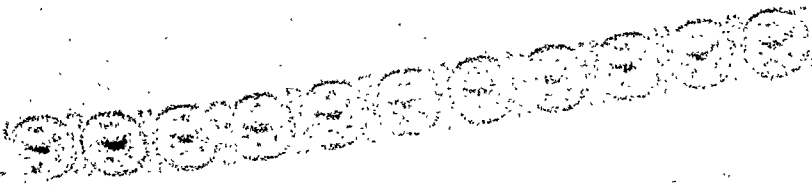
॥ श्री आत्मवन्दन सोहन गुरुभ्यो नमोनमः ॥

श्री भाष्यीजनी भूमिका

॥ अथ ॥

—
 पुनिराज श्री विप्रविद्वत् भगवत्
 भगवत् श्री विप्रविद्वत् भगवत्
 भगवत् श्री विप्रविद्वत् भगवत्

॥ અનુપમ—હિત વચનો ॥

સિદ્ધાન્તમાં જે દાન મહીમા—દશ પ્રકારે વરણ્યો,
સુપાત્રને વળી અભય જગમાં—કેવલી એ ભાખીયો ॥૧॥

મહીમા છે જેનો જગતમાં—મુક્તિ પુરિમાં તે ગયા,
પેષો દહયના ભાવથી અનેક જીવો શિવ વર્ધા ॥૨॥

ભાવને ભક્તિથી તરવું—યુક્તિ પણ તેમાં નહિં
અદ્વા વિના કૃણ મેળવી—તે કદી પણ બનતું નહિં. ॥૩॥

સમજે તો શાણા સાનમાં—કહેવું હતું તે કહી દીધું,
પરિપૂર્ણ નેહ જગરમાં—અરપણ કરી ભાવે દીધું. ॥૪॥

ગર મિત્રની વાણી દહયમાં—રનેહથી તમે ધારજો,
મરણ્ય મે ગરુ શિષ્યનું—આગમ વાણી માનજો ॥૫॥

ગર વાણી તમારું—જગર મુજને આપજો,
મેં તે તમારે તન તનું—આપી દીધું છે ક્યારનું ॥૬॥

કેવલ દેવ દેવ ધીરની—સમકિત ભાવે ભવ તરી.
કેવલ અગિયાર પદ અગ્રી—ભવપાર પામ્યા તે ધર્મી ॥૭॥

અને અનુરૂપ નર કેવલિને—જીવન અમીયું વલ્ય છે.
અનુરૂપ નર કેવલિને ભક્તિ રસ ભજવ્યાય છે. ॥૮॥

॥ શ્રી ભાઈબીજની ભૂમિકા-સંવાદના પાત્રો ॥

મંગળ પાઠ કરનાર	મુસ્તવરી જાળકો.
સુવધાર-અખીલભાઈ	સંવાદના અગ્રણી.
સુમતકુમાર	સુવધારને સહાય કરતા.
સુજકુમાર મુશિલ	મહારાજ નન્દીવર્ધનના સુપુત્ર.
મહારાજ નન્દીવર્ધન	શ્રી રાજગૃહિ નગરીના રાજ.
શૌર્યેન્દ્ર મહારાજ.	મહારાજ નન્દીવર્ધનના શોહતુ- નિવારણ કરતાં હંડ દેવ.
શ્રીધર મંત્રીશ્વર	નન્દીવર્ધન મહારાજના મંત્રી.
શ્રી ચંદન શેઠ	રાજગૃહિ નગરીના શેઠ (નગરશેઠ).
શ્રી કેસરીસિંહ	શેનાધિપતિ-
શ્રીમતી સુદર્શના જ્ઞેન.	શ્રી નન્દીવર્ધન રાજની જ્ઞેનસાહેબા.
છહીદાર ગોહનસિંગ	મહારાજની છટી પ્રકારનાર.
મદન ગોહન	શ્રીમતી જ્ઞેનના રસપતી બનાવનાર.
ભાનુશંકર	રસોદય.

શિષ્યા આદી ગામ્ય કુલકોને તેમ જ તેમ તે સંવાદ કરતા
લાઈ શકે છે.

વરી સિંગરો- ગાન કરે, ગાન કરે, ગાન કરે,
 કે અમરના અમર મુખે, ૧૧ વન્દન ૧
 ધન દરેનથી ગાન ગાન,
 નિનિયે તાપ અમરના અમર ૧૧ વન્દન ૨
 પૂર્ણ દયાને અમર પર ગાન
 પાનિદડાં સર ફરે પાન ૧૧ વન્દન ૨
 મુકિત નિવરના અમરના આપી
 ભવો ભવના અમર દાનડાં કાપી ૧૧ વન્દન ૩
 શિશુ ગણુની ઉર અરુ માગી
 લેને અમરને ભવથી ઉગારી ૧૧ વન્દન ૪
 ભાઈ બીજ ભૂમિકા ભજવી,
 ભૂમંડલમાં નામને ગજવી ૧૧ વન્દન ૫

—સંપૂર્ણ—

[મંગલપાઠ પૂર્ણ થયા બાદ સર્વ કિશોરોએ નાટ્ય ઘરમાં
 જવું બાદ તે જ વખતે સ્ટેજ પર છબીલદાસનો પ્રવેશ
 પોતાના હાથમાં રાખેલ ફૂલ સામુ નિહાળી સભા સમક્ષ
 સૂત્રધાર છબીલ

છપીલ—આ.....હા, આ તે કેવો આનંદ, આ—ફૂલ-
વાટીકાના “સુમન” કેટલા મુશોલીત-મુગંધીદાર
દિખી રહ્યા છે. સુમન ત્હારી બલિહારી છે.
“સુમન” તું કયાં સંતાયો છે.

[નાટ્યધરમાંથી પ્રગટ થઈ સ્ટેજ પર આવી [સૂત્રધાર]
છપીલ ને સુમનનું મળવું]

સુમન — વાહ.....વાહ હગર જાન મિત્ર છપીલ—આજ તો
ધણા જ ખુશ મિનજમાં જણાય છે. કેમ તમે
સુમનને યાદ કરી રહ્યા છો?

છપીલ — અરે...થેંક્યુ—મી—સુમન, ત્હાણે જ સ્મરણ “આ
પુષ્પવાટીકાએ” યાદ કરાવ્યું—ભાઈ! હું ત્હારી
જ શોધમાં છું.

સુમન — કારણ? જોડું તે માટે શું કામ પડ્યું કે—મને
તમે યાદ કરો છો. જે કાર્ય હોય તે મુજબી
સચિસ્તર કહો તે કાર્ય કરવા માટે થોડા સલાહ
આપીયા.

છપીલ — બાહ સુમન! સલાહ તો ત્હારી મને પડી જ.
પણ સાચો સાચ તારી પાસે જોકે માનતા પણ કહે
છે, જે જ કારણે—હું તારી શોધખાળમાં
પરિજમણ કહે છું.

સુમન — પરિજમણ કહે છે. જો જાન તમારી સાચી. તમે
સલાહ માટે આવ્યું ત્યાં કામ શું કામ કોણ તો.

॥ પ્રથમ—મંગલ—પાઠ ॥

રી કિશોરો—વન્દન કરો પ્રભુ વીર છનન્દા,
કય અમારા કાગો મુણિન્દા, ॥ વન્દન ॥ ૧ ॥

પ્રભુ દર્શનથી પાપ પલાય,
ત્રિવિધ તાપ અમારા જાય ॥ વન્દન ॥ ૨ ॥

પૂર્ણ દયાએ અમ પર થાય
પાતિકડાં રાઉ દૂર પલાય ॥ વન્દન ॥ ૨ ॥

મુક્તિ નિવ્રયના સુખડાં આપી
ભવો ભવના અમ દુઃખડાં કાપી ॥ વન્દન ॥ ૩ ॥

શિશુ ગણુની ઉર અરજી ધારી
લેલો અમને ભવથી ઉગારી ॥ વન્દન ॥ ૪ ॥

ભાઈ બીજ ભૂમિકા ભજવી,
ભૂમંડલમાં નામને ગજવી ॥ વન્દન ॥ ૫ ॥

—સંપૂર્ણ—

[મંગલપાઠ પૂર્ણ થયા બાદ સર્વ કિશોરોએ નાટ્ય ઘરમાં જવું બાદ તે જ વખતે સ્ટેજ પર છળીલદાસનો પ્રવેશ પોતાના હાથમાં રાખેલ કૂલ સામુ નિહાળી સભા સમક્ષ સૂત્રધાર છળીલદાસનું કથન]

હું તમારી સામે જ ઉભો છું. જે કાંઈ કહેવા
યોગ્ય હોય તે મને સુખેથી કહેા હું મહારી શક્તિ
પ્રમાણે તે કાર્ય કરવા મારા મિત્રોની સાથે કટિ-
ખદ્ધ તૈયાર થઈશ, તેમાં જરા પણ ફરક તમારે
સમજવો નહિં.

[ઉપરનું કથન સુમનનું શ્રવણ કરીઃ ઘણા જ હર્ષથી, ભાઈ
છબીલનું સુમન પ્રત્યે કથન]

ખીલ — ભાઈ સુમન તારૂં વચન સાંભળી મારા મનો-
મંદિરમાં અનેરો હર્ષ થાય છે. મિત્ર ! આ જગત-
વાસી જીવોની પુણ્ય પ્રભા, સૂર્ય રશ્મિઓથી ભારત
ભૂમીમાં, નૂતન પ્રકાશ પાડી રહી છે, તેમાં વળી
આજ “ભાઈ-ખીજનો” પવિત્ર અને ઉજવલ દિવસ
છે. તે કારણે ભારતની સન્નારીઓ પોતાના
ભાઈઓને જમાડવા માટે તેમજ મહીયલમાં
“ભાઈ ખીજનો મહિમા” પ્રસિદ્ધ કરવા નોતરાં
દેવાની ધામધુમમાં પડી ગઈ છે.

મન — સ્નેહી ખંધુ પડી ગઈ છે-તે ઠીક છે. પણ તેનું
મને કારણ જણાવશે ખરા ?

ખીલ — કેમ નહિં સુમન-હું તને તે જ જણાવું છું.
સાંભળ. આજથી બે હજાર ને ચારસો વર્ષ પહેલાં
“મગધ દેશના મહારાજા” ક્ષત્રીયકુંડ નગરના
અધિપતિ નરેશ નન્દીવર્ધન પણ ખૂટેન સુદર્શનાનું
નોતરું ઘણા જ હર્ષપૂર્વક સ્વિકારે છે કેટલો આનંદ.

સુમન — આ-આપનું સર્વે કલન આમું પરંતુ મગધિક-
ના આવાનત નન્દીવર્ધન-મેં કર્યામાં જોવાન
કરવાને માટે જોન મુર્યાના દેવીનું મોનકું કેમ
રિવક્તર કરું, તેનું કરમું શું? હું તો નમોને
તે પુણું છું.

છમીલ — મહું જ આદું જાદું— મ્યાન પુરેક આજણ નમે
હું કહી સંબળાવું— “શી ચરમ તીર્થકર અમુ
મગધીર પરમાત્મા” —નન્દીવર્ધન નરેશ, ના
સરોતર દતાં, તેમજાથી તીર્થકર પદવી આમ કરી
આ-અવસરપિણી કાલમો-મોયા આસની સમ-
નિના “સાચ મહુ વર્ષે જાણી રજાં તે વખતે
“ધાવાપુરી નમરીઓ” કાનંદે પર અમમતની
બર્ષકર રજનીઓ-પાનિ-અપાનિ આદર કરેનિ
કયકરી “મેાણપદ” પાને “નિતોણ” ને પામવા
દતાં.

સુમન — રહેલીઓ જાદું રોજે ડિનાવલ છે. પરતે માલ-
નન્દીવર્ધન નરેશનું જોન મગધીનાના સનનાનીવ
જાવાપુરીનાં ખાન કરી “મગધ જાણાલ” ને
જોવાન કરવાનું કરમું શું અમુ, તે નમરી પાસે
થી સજળા કમુનું છું. ને વાજાવા, તે વાજરાની
જા હેવામ આજું છું.

છમીલ — જાણે સુમન, હું મહુ રંગિતો નમરુષ છે.

સુમન — છમીલજાણે હું રંગિતો નરેશ મહુ મગધાની
રમણી ને મોલ ને છે.

છબીલ — સુમન ! ઉતાવળ કરવાથી—આંગળા પણ ચાકતા નથી. દેખ—સાંભળ—“જગતના ઇશ પ્રભુ મદાવીર પરમાત્મા—જે રાતના સર્વ કર્મોનો ક્ષય કરી મુક્તિ પદ ને વર્યા તે અનિષ્ટ સમાચાર નન્દીવર્ધન—ભૂપાલના કર્ણગોચર થતાં જ “રાજકાર્યનો ત્યાગ કરી સહોદરના અનિવાર્ય વિરહના મહાસાગરમાં મગ્ન બન્યા. તે સમયને “અવવિજ્ઞાને અવલોકી “સૌધમેન્દ્ર મહારાજાએ ” નન્દીવર્ધન નરેશના શોકનું સમાધાન કર્યું—આ સુવર્ણી સમયને—વધાવી—સતી સુદર્શના પણ પૂર્ણ સન્માનથી ભાઈ નન્દીવર્ધન નરેશને પ્રિતી ભોજન કરાવ્યું. ત્યાર પછી—દુનિયામાં “ભાઈ—ખીજનો” મહીમા વિખ્યાત થયો.

સુમન — સત્ય છે સૂત્રધાર છબીલ—તમારું કહેવું સાચું ને સત્ય છે. ભારતીય સન્નારીઓનું અનુકરણ કરવું તે સન્માર્ગનું કારણ છે. તમે મને આ કાર્યથી જાણ કર્યો—તે બદલ આપનો ઉપકાર માનું છું.

છબીલ — ધન્ય છે સુમન—તારું દિલ અનુકરણ બુદ્ધિને ધારણ કરવામાં ઘણું જ પ્રબળ છે, પણ ભાઈ આ—સભા સમક્ષ મહારે કાંઈ કામ કરી બતાવવાનું છે, તેમાં તું મને સહાયતા બનીશ ?

સુમન — હા—સહાય આપી કામ કરી બતાવીશ—પણ મને જણાવો કે કેવા કાર્યની સહાયતા મારી પાસે માંગો છો ?

[Gibben g'ing G'ingden nam g'ingden G'ingden
G'ingden g'ingden G'ingden G'ingden G'ingden]

— પાદ—સમગ્રના આદ્ય સુખનાં કેવળ નું સંકલ્પ—
 “સુખાવીનું સૌખ્યનું પાદે” “આદ્યની પાદિ”
 નામક સંપાદ આદ્યની પાદિ સુખના સંપાદ સુખના
 સૌખ્યનાં સંપાદ સુખનાં સંપાદ સુખનાં સંપાદ સુખનાં
 સુખનાં સંપાદ સુખનાં સંપાદ સુખનાં સંપાદ સુખનાં
 સુખનાં સંપાદ સુખનાં સંપાદ સુખનાં સંપાદ સુખનાં
 સુખનાં સંપાદ સુખનાં સંપાદ સુખનાં સંપાદ સુખનાં
 સુખનાં સંપાદ સુખનાં સંપાદ સુખનાં સંપાદ સુખનાં

३०५ — यहाँ से यहाँतक का रास्ता है, यहाँ से यहाँ तक
 का रास्ता है यहाँ से यहाँ तक, यहाँ से यहाँ तक—
 यहाँ से यहाँ तक यहाँ से यहाँ तक यहाँ से यहाँ तक
 यहाँ से यहाँ तक यहाँ से यहाँ तक यहाँ से यहाँ तक

SECRET

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}, \quad \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{y}} \right) = \frac{\partial L}{\partial y}$$

SECRET

[illegible][illegible]

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...

સાખી

સભા કા સિના દેખકે-દિલખુશ મન હરપાય.
નિરખો યહ માનવ સભા-છેલ છખીલી સોહાય
ધન્ય ધન્ય મહિયલ ભૂમિ જયકારા ॥ મિત્ર ॥૩૩॥

[સુમનના વદનથી રસીલી મધુર ભાષાનું ગાયન સાંભળી
છખીલતું ખડખડાટ હસતું-ખાદ-સુમન પ્રત્યે તેમજ
સર્વસ્નેહીઓને સપ્રેમ નિહાળી છખીલતું કથન]

છખીલ

— અરે વાહ-મહારા વહાલા સુમન-તેં તો આજ
કમાલ કરી. તારી અમૃતમય વાણી શ્રવણ કરી-
મહારા અન્તર આત્મામાં અનેરો હર્ષ થાય છે.
ચાલો ભાઈ સુમન આપણે સર્વ તૈયારીઓ કરી
વિવિધ પ્રકારના નાટ્ય પ્રયોગો તેમજ ધોધજન્ય
રમુજ કોમિકો આ-પંચરંગી સભાને કુલોથી
વધાવી લઈ તેઓના દિલડાં ખુશ કરીએ. [સભાને
કુલોથી વધાવી સર્વનું જવું]

[ક્ષત્રિયકુંડ નગરના નરેશ મહારાજ નન્દી વર્ધનનો પ્રાય-
વર્ટ રૂમ ત્યાં ગાદી તકીયા આદિ રાજવૈભવી ઠાઠ પૂર્વક
સુશોભીત ગોઠવણી આપી-ત્યાં ગાદીના એક ખૂણા પાસે
રહેલા તકીયાને અઢલીને ઉઠાસ વદને ઘણાજ ઊંડા
વિચારમાં નન્દીવર્ધન રાજા બેઠેલ છે. એમ સર્વ
સભાને નજરે પડે છે. પડદાનું ખુલ્લું તે વખતે રાજ-
કુમાર સુશિલનો પ્રવેશ કાકાજીને નમન પૂર્વક બે હાથ
જોડી નમ્ર ભાવે કથન]

સુશિલકુમાર —કાકાજી ! દૂધપાન કરવા ઝુલા ભૂવનમાં મહારાં
ખેન યાદ કરે છે. આપ-જલદી દૂધપાન કરવા
પધારો.

[ઉપરોક્ત મહેતી આજનાં કેમનાં વચ્ચેનાં તમામ નિહાળી
સરેમ ન-સરેમનું નવેમનું આન]

નવીવર્તન — કેમ ? આપ કુશિલ-આપ કું અંદર ના, ને
નારી આપના આપ કું.

કુશિલકુમાર — આપ ના સાથે કામચાલ-આપ કું અને આપનો
નિર્ણય નવેનરે આપ કું.

નવીવર્તન — આપ ! કું તર-કું આપ કું.

[સંવાદના વિચિત્ર રૂપ કુશિલકુમાર અને સંવાદની સુધારકુમાર
આપ આપે તેમ આપ ને, ને સંવાદમાં સંવાદનાં નવેનરે
સંવાદનાં વચ્ચે, અને ને ના વચ્ચે ને ને સંવાદનાં વચ્ચે
સંવાદનાં વચ્ચે સંવાદનાં વચ્ચે સંવાદનાં વચ્ચે સંવાદનાં વચ્ચે—
સંવાદનાં વચ્ચે આન]

મહેતીવર્તન — આપ ! સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં
સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં
સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં

નવીવર્તન — આપ... આપનાં નામની અને કેમ કુશિલકુમાર કરે છે.
આ... કું ?

[ઉપરોક્ત મહેતીવર્તન સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં
સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં
સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં
સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં

(આપ)

આ-કેમ ? આપનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં
સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં
સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં
સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં સંવાદનાં

સૌધમેન્દ્ર — નન્દીવર્ધન-જગૃત થાઓ-રાજન્ તમે રવાનમાં
 નથી પણ મોહમાં મરત છો. તમારા સામે જે
 વ્યક્તિ તમેને દૃષ્ટિગોચર થાય છે. તે હું ઇન્દ્ર છું.
 પહેલા દેવલોકથી તમેને યોધિત કરવા મ્હારું
 આગમન થયું છે. રાજન્ ! તમે શોકનું નિવારણ
 કરો. હું તમેને તે જ કથન કરવા આવ્યો છું.
 [ઉભા થઈ પોતે જે હાથ જોડી ઇન્દ્ર પ્રત્યે રાજા નન્દી-
 વર્ધનનું કથન]

નન્દીવર્ધન — નમન છે-ઇન્દ્રદેવ-મ્હારી ઉપર આપે મોટી કૃપા-
 કરી-આપ જેવા મહા પ્રભાવશાળી-દેવેન્દ્રના દર્શન
 થાય તેમાં મ્હારું અહોભાગ્ય માનું છું.

સૌધમેન્દ્ર — રાજન્ ! તમે તમારું અહોભાગ્ય માનો છો તો-
 “સહોદરના” મોહનો ત્યાગ કરી સાવધાન થાઓ.
 [ઉપરોક્ત દેવેન્દ્રનું વચન શ્રવણ કરી પોતે સાવધાન થઈ
 નન્દીવર્ધન રાજાનું કથન]

નન્દીવર્ધન — મહારાજ ! આપના અમોઘ વચનોથી સાવધ છું-
 પરંતુ મ્હારા શિરતાજ જગતપ્રભુ-મહાવીર કયાં ?
 [પ્રભુ મહાવીરનું નામ ઉચ્ચારણ કરતાં રાજા નન્દીવર્ધનના
 નેત્રોમાંથી જે આંસુડાં ટપકી પડે છે. હૈયું ભરાઈ જતાં
 જ ઇન્દ્ર મહારાજે સત્ય હકીકત જણાવીને રાજવીને શાન્ત
 કરે છે-ઇન્દ્રનું રાજવી આગળ સત્ય કથન]

સૌધમેન્દ્ર — રાજન્ ! તે જ હું તમને નિવેદન કરવા આવ્યો
 છું. હૈયું ઠેકાણે રાખી મ્હારું એક વચન સાભળો
 “પ્રભુ મહાવીર પરમાત્મા” આ-અવસરપિણી-
 કાળ ચક્રથી મુક્ત બની, અને પોતાનું બહોંતર

મંત્રીશ્રીધર — મહારાજ? આપની કૃપાથી—નગરમાં પૂર્ણ શાન્તિ વર્તે છે. પરંતુ નગરમાં ખીણ કોઈ નવિનતા જોવામાં આવી નથી. ફક્ત ગઈ કાલે સાંજના આપના રાજકુમાર સુશિલ ને લઈ આપના બગીચામાં ફરવા જતો હતો. તે વખતે શહેરની “સન્નારીઓ” “ભાઈ ખીજનું ગાણું” ગાતી હતી.

ચંદનભાઈ નગર શેઠ—રાજનું આપણા મંત્રીશ્રીધરનું કથન સત્ય છે. આપનો “સુમન” ને તેની માતાશ્રી ધરબેઠાં હલુભાષામાં “ભાઈ-ખીજ” સંબંધી વાતો કરતા હતા તે મેં બહાર બેઠા બેઠા ગાદી પર સાંભળ્યું હતું.

[ઉપરોક્ત ચંદન શેઠના શબ્દોનું શ્રવણ કરી “મહારાજ” ની બાબુમાં બેઠેલા “રાજકુમાર સુશિલ” બેઠક પરથી ઉભા થઈ પોતાના પિતા (રાજ)ને નમન કરી પોતાની બાળ ભાષામાં મધુર [મૃદુ ભાષામાં] નમ્ર ભાવે કથન]

રાજકુમાર સુશિલ—કાકાજી ! ઠીક છે આપણા નગર શેઠનું કથન વ્યાજબી છે. આવતી કાલે મહારી મોટી પહેન “સુદર્શિના દેવી” સન્માન પૂર્વક આપને જમવા માટેનું નોંતર દેવા માટે આવનાર છે, આ પ્રમાણે મહારો મિત્ર સુમન ગઈ કાલે સાંજના મને વાટીકામાં કહેતો હતો.

નન્દીવર્ધન — ધન્ય છે ભાઈ સુશિલ—“સુમન” તહારો ભાઈબંધ છે ?

રાજકુમાર સુશિલ—હા.....કાકાજી ! સુમન મહારો છગર બન દોરત છે. અમે બન્ને એક જ અધ્યાપકની

પાસે જ અભવાસ કરીએ તાજા. બેઠેલી અમનના
આવી અમન અમનની ઘાતોની પણ જરા લહેવત
દેવાવીએ છીએ.

નન્દીવર્ધન — સાળાસ-મ્હાસા બાલા સુસિર-ભારી આ દોહની
મને ગમી. પણ જાહ ? કેઈ વખત તારી સાથે
તારા મિત્ર સુમનને મેં જોયા તમી તેનું કામજુ રાં ?
સાજકુમાર સુસિર — કામજુ-કામજુ તે જાહુક-મોહું છે, આપને
અમને હું જાણીશ.

નન્દીવર્ધન — પણ જ સાથે સુસિર-ભારી માનવું તે મજુ
કન્યકેટિયું છે. ત્યાગ વિચારોની જ વારિ ત્યાગ.

સેનાપતિ કેમરંગિય — મન્ય છે સાજકુમાર-સુસિર. તારી જાત-
ની અસિદાસી છે. વખતવર્ગ પ્રેમત મેં ને-જાણ-
લેવા લેવા-વદ લેવા લેવા. મોં લેવી વિદી-
માણ લેવી લીકરી ૥૨૫

[અલોકા મામે લેઈ જાય]

કેમ-સાજકુમાર મંડીરમાં મ્હાલું કોઈ લીક છે મેર
મંડીરીય — કેમ ન લેવ સેનાપતિ. તમારો જા મુજ "સુમન"
જાણવણીમાં કેવો સંદેવર મેં જાણેલા મે-મે
તમારો તમારે જગરે મેલો જ છે.

નન્દીવર્ધન — સેનાપતિ-આપણા મંડીરમાં કેમન અન્ય મેં જે
અંદર લોક — સાજકુમાર સાજકુમાર મેં અન્ય મેં. તમારે જાણવણીમાં
મંડીર જા સાજકુમાર મેં અંદર છે. આપ મેં જાણવણી
અંદર છે.

સેનાધિપતિ કેસરસિંહ—મહારાજ-આપણા મંત્રીશ્વરના સુપુત્ર સુગુણ-તો એક ગુણનો ખલનો છે, તેમાં વળી મોહક મુખમુદ્રા તો તેની જગતવાસી છવોના નયનોમાં અંજન રૂપ છે. કેમ કે તે કિશોર કુમાર મહારા ટચમાં એક વખતે આવી ગયેલ છે. તેનું મને પુરૂ ધ્યાન છે.

[ઉપરનું કથન સેનાધિપતિનું સાંભળી આશ્ચર્ય પૂર્વક મંત્રીશ્વર પ્રત્યે રાજનું કથન]

નન્દીવર્ધન — કેટલું આશ્ચર્ય મંત્રીશ્વર-તે તમારા સુગુણ ને મહારી પાસે કોઈ વખત લાવ્યા જ નથી. આ કેવું આશ્ચર્ય કહેવાય.

મંત્રીશ્વર — મહારાજ લાવ્યો છું. જરૂર-આપને નમન કરાવવા સારું, એક વખત આપના ચરણોમાં લઈ આવ્યો છું જરૂર પરંતુ તેને ઘણો સમય થઈ ગયો છે.

નન્દીવર્ધન — કાંઈ હરકત નહિં મંત્રીશ્વર-પણ હવે પછી એક વખતે સુગુણને લઈ મને જરૂર તેની ઝાળખાણ આપજો.

શ્રીધરમંત્રી — કેમ નહિં મહારાજ, જેવી આપની આજ્ઞા જરૂર ખતાવીશ.

ચંદન નગરશેઠ—નેક નામદાર-મહારાજ આપને એક અર્જ કરું “સુગુણ સંગીત” માં એકકો છે. તેમજ ભલભલા ગાયકોના મન તેણે મોહિત કર્યા છે. એક વખતે તે કુમારને આપની પાસે બોલાવી તેના મુખનું શુલ્કીત મધુર સંગીત શ્રવણ કરી ચિત્તને આનંદીત કરો એ જ મહારી આપને પ્રાર્થના છે.

મન્દીરર્થન — ધર્મી જ પુણ્યાર્થી ની યાન છે. એક વખતે
 “ મનિભાગ્યેની મેલીલ ” વર્ણી તેમાં આપણ
 મન્દીરની અવનતિ લઈ દિગ્દશ દુઃખ મરુપુને
 રાજરજાઓ પંચરાત્રનું આપણે આપી મન્દી-
 ત્વની કમલ કસાઈ. કેમ મન્દીર —

આ વાનમાં આપણી પ્રવાસીનું છે ને ?

શ્રીધરમંત્રી — કેમ ન હોય—પણપણ, મરુપુ આપણું જ આપણ
 છે ને—ત્યારે આપણી આપણ થશે ત્યારે અમે
 લાખી વંદન કરાવીશ.

મન્દીરર્થન — ધર્મી જ પુણ્યાર્થીના વાન છે—મન્દીર, આપણે હો
 સમાનો તારમે જઈ ગયો છે. આપણ હોય
 એક એવો.

[મન્દીર : સગા અવનતન કમે.]

[પણ પો જે પડેલાને પડેલાને]

પડીદાર — એની કી મન્દી—કેવ કી પડેલા આવીએ મન્દી અવનત
 આપણના મિત્રના પડી મન્દી— આ...એમ...પડેલા—
 [પડેલા પડેલા અવનત મન્દી મન્દીના પડેલા પડેલા
 પડેલા, અવનત મન્દીપડેલા પડેલા કુલ પડેલા પડેલા
 પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા
 પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા
 પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા
 પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા પડેલા]

મન્દીરર્થન : આપણે મન્દીરર્થન મન્દીર, મન્દીરર્થન મન્દીર મન્દીર છે,
 [મન્દીર મન્દીરર્થન જે પડેલા પડેલા, અવનત મન્દીરર્થન
 પડેલા પડેલા અવનતપડેલા પડેલા]

નન્દીવર્ધન — આવો ખેન ! કેમ-આજ અચાનક તમારું આવવું થયું. મહારા લાયક કાંઈ કામ સેવા હોય તો ફરમાવો.

ખેન સુદર્શના—ભાઈ ! કામ સેવા તો નહિં, પરંતુ આજ આપને કાર્તિક સુદ-બીજનો મહીમાં “ મહિયલમાં ” મહાપર્વ તરીકે વિખ્યાત કરવો છે. તે માટે ખાસ કરી-આપ ભાઈશ્રીને જમવા માટેનું નોતરૂ દેવા આવી છું.

[થોડીવાર પોતાના મન સાથે વિચાર કરી નન્દીવર્ધન]
નન્દીવર્ધન — ઘણું જ સારું-ખેન તમને મહારાથી ના કહેવાય. તમારી મુખ મુદ્રાને નિહાળી મહારા મનોમંદિરમાં અનેરો આલહાદ ઉત્પન્ન થાય છે. ખેન ! આજ ભોજન માટે આટલો આગ્રહ ?

ખેન સુદર્શના—ભાઈ આગ્રહનું એક કારણ છે. આજ નૂતન પ્રભાતની ઉજવલ બીજ છે. અને તે ભાઈ-બીજ તરીકે પૃથ્વીમંડળમાં વિખ્યાત થાય-તે-માટે ખેનો-એ ભાઈઓનું સન્માન કરી સત્કાર કરી પ્રેમ-પૂર્વક “ ભોજન ” કરાવી. ભાઈઓનું બહુમાન પૂર્વક સન્માન કરવું-તે આજ કેમ ભુલાય ભાઈ.

નન્દીવર્ધન — એટલેજ-ખેન તમો મને જમવાનું “ નોતરૂ ” દેવા આવ્યાં છો.

[સ્વયં] — ત્યારે તો મહારે પણ કાંઈ જમ્યા બાદ ખેનોનું સન્માન કરવું જોઈએ.

ખેન સુદર્શના—ભાઈ તે તો તમારી મરજી-વ્યવહાર તે ધર્મ છે. ધર્મથી જ માનવદેહ શોભા પામે છે. અને અધર્મ

બૂતલમાં પરિણમ્યાનું જ કરે છે. બુદ્ધિને જાણે
છેવેની હાલત. જોને બાઈમાં ખાસે મનિ તે
ખરીજ, તેમાં નવાઈ નથી.

[હવેના જોન-બાઈના મનમાં જગમાં મનુષ્યના-
સુચિત્ત મન]

મગધુમાર સુચિત્ત—કેમ પ્રકાશ ? જગ્યા પછી જ બાઈ જોને
જોનેને કાંઈ આમન જ નહોતું ?

નન્દીશર્માન—હા—બાઈ સુચિત્ત ! સંસાર સેવક રેવડી જ જાણે છે.

મર્દાના જોન—બાઈ સુચિત્ત તમારે પણ પ્રકાશ સાથે આવવાનું.

સુચિત્તધુમાર—હા—હું જગ્યા બાઈ—પરંતુ નમને હું કાંઈ
આવીશ નહિ—પણ તમારી પાસેથી લાગે, સમ-
જ્યાને જા. જોણે કમ્પુ છે તે જુ કામલ
સાથે આવું.

નન્દીશર્માન—ખાલુ—સુચિત્ત—નાનાશિર્માને જોણે મેમ ન જોણાય.

સુચિત્તધુમાર—પ્રકાશ બુદ્ધિ મને ખબર ન હતી. જા મને માફ કરો.

મર્દાના જોન—બાઈ સુચિત્ત—નને તે બાઈ જ રે. જુ તે અમારે

લાગવાયે કરેલા—સમજવાને ખાલુ. સિધ જોરે

બાઈ ખાણે—જમવાને કાલેમ મારે મોટા છે.

નન્દીશર્માન—મણે જોરે જોન મર્દાના—અપણું જાઈ જિ.

[તાવેનાં કાણે કરો] જાણ—જાણ સુચિત્ત—જુ—
આમન જા.

[જોરે જોન જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે]

જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે]

જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે જોરે]

જાણે જોરે — જાણે જોરે જોરે]

ખેન સુદર્શના—ભાઈ તારો તે ગુનંદો હોય-વું તો મહારે લાડક-
વાયો કહેવાય. પાખ-કોઈ વખતે આવી કોઈપણની
ખબર લેજે

રાજકુમાર સુશિલ—ઘણું જ સારું બા— આપને, ઘણી વખત
મળીશ-જેઈ છું. બા.

સુદર્શના ખેન—ઘણી ખુશાલીની વાત છે. આવજે ભાઈ સુશિલ
તારા આવવાથી મને ઘણો જ આનંદ થશે.
જય છતેન્દ્ર [બે હાથ જોડી]

સુશિલ — જય છતેન્દ્ર-બા— જેઈ છું.

સુદર્શના ખેન—આવજે ભાઈ ખુશાલીમાં રહે જો.

[પડદાનું પડવું સમાપ્ત]

—સમાપ્ત મંગલપાઠ—૥ રાગ-ધનાશ્રી ॥

સર્વપાત્રો—જય જય જય મહારાજ-જગપતિ જય જય મહારાજ,

કર્મ ખપાવી નિર્વાણ પામ્યા-વિશ્વપતિ મહારાજ-જગપતિ ॥ ૧ ॥

સહોદરના શોક વિરહમાં-નન્દીવર્ધન મહારાજ-જગપતિ ॥ ૨ ॥

રાજ કાજનો ત્યાગ કરીને જ્યેષ્ઠની ખન્યા રાજ-જગપતિ ॥ ૩ ॥

“ભાઈબીજ ભૂમિકા” ભજવી-આનંદ કરો કાજ-જગપતિ ॥ ૪ ॥

ભૂલ ચુકની માફી યાચી-વિરમીએ મહારાજ-જગપતિ ॥ ૫ ॥

—સમાપ્ત પટાક્ષેપ—

॥ स्वप्न विचार ॥

॥ तेजोभा भाषण ॥

अथ प्रमाणानां चरमम्—अथ मे प्रमाणं अनेक.
 प्रथमं तेषां प्रमाणम्—मानसं अथ स्वप्नम्. ॥१॥
 तेभ्यो मीमांसायाम्—आहं भवति अने प्रमाणं
 देव स्वप्ने ह्यं प्रमाणम्—अथ प्रमाणं मे मानसं. ॥२॥

—समाप्ति—

विचिन्तय विचिन्तयते सुखादीनां स्वप्नोन्मेषादीनां प्रमाणं
 मानसं—अथ चरमम्—अहं प्रमाणम्—अथ स्वप्नम्—अने प्रमाणं
 प्रमाणं अथ स्वप्नम्—अहं प्रमाणम्—अथ स्वप्नम्—अने प्रमाणं
 प्रमाणम्—अथ स्वप्नम्—अहं प्रमाणम्—अथ स्वप्नम्—अने प्रमाणं
 प्रमाणम्—अथ स्वप्नम्—अहं प्रमाणम्—अथ स्वप्नम्—अने प्रमाणं
 प्रमाणम्—अथ स्वप्नम्—अहं प्रमाणम्—अथ स्वप्नम्—अने प्रमाणं

આજ ભાઈબીજનો પવિત્ર દિવસ છે. તેને જગ
જાહેર કરવા તેમજ ભાઈઓનું સન્માન કરવા
જગતવાસી સન્નારીઓનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે. તેમાં
આપણા ખેડેન સાહિબાએ-પોતાના ભાઈશ્રી નન્દી-
વર્ધન મહારાજને આજે પોતાને ત્યાં જમવા
પધારવાનું તેડું કર્યું છે. તે ખેડેન સુદર્શના સાહિ-
બાના “નોતરાં” ને માન આપી મહારાજ આજે
ખેડેનને ત્યાં જમવા આવવાના છે. તેમાં-રસવતી
રસોઈ તૈયાર થઈ ગઈ છે. તેમાં-રાજવૈભવની
વાનગીઓ જાત-જાતને ભાત-ભાતની છે. આ
વખતે મને, કવિ-દલપતરામની બનાવેલી કવિતા
યાદ આવી. સજ્જન મહારાજો ! સાંભળો.

દાળ ભાતને કિંધી કઢી માહે નાખીતી સુંદર વડી-
ભાત-ભાતના તળીયાં શાક-ખાસુદી પુરી દૂધપાક,
પુરણ પોળી લાડુ શાક-વડાં કચોરી ને કંસાર,
ભજ્યાં ને ભાજ તે ખરી-સુંદર શિરોને રોટલી ॥૧॥
સાંભળ્યું મહારા મહેરબાનો, ભાઈના સ્વાગત
માટે કરેલી તૈયારી ધન્ય છે, ભારતની સન્નારીઓ
ને ધન્ય છે,

[ઉપરોક્ત કથન કરી રસોઈયાઓનું નાટ્ય ઘરમાં જવું
ખાદ સુદર્શના ખેડેનના મહેલવાળા પડદાનું ખુલ્લું સ્ટેજ
પર જમવાની સર્વ તૈયારી (પાટ-પાટલા-પાણીના ખ્યાલા
પાન સોપારી) મુખવાસ આદિની ગોઠવણ કરવાનું ખાસ
ધ્યાનમાં રાખવું પડદાનું ખુલ્લું તે જ વખતે રાજા નન્દી
વર્ધન તેમજ રાજકુમાર મુશિલનો પ્રવેશ-ખેડેનનું સ્વા-
ગત વચ્ચેનું કથન]

ખેન સુદર્શના—ભાઈ તારો તે ગુનહો હોય-તું તો મહારે લાડક-
વાયો કહેવાય. પાખા-કોઈ વખતે આવી કોઈપણની
ખખર લેજો

રાજકુમાર સુશિલ—ઘણું જ સાડું પા— આપને, ઘણી વખત
મળીશ-જેઈં છું. પા.

સુદર્શના ખેન—ઘણી ખુશાલીની વાત છે. આવજો ભાઈ સુશિલ
તારા આવવાથી મને ઘણો જ આનંદ થશે.
જય છતેન્દ્ર [બે હાથ જોડી]

સુશિલ — જય છતેન્દ્ર-પા— જેઈં છું.

સુદર્શના ખેન—આવજો ભાઈ ખુશાલીમાં રહે જો.

[પડદાનું પડવું સમાપ્ત]

—સમાપ્ત મંગલપાઠ—૥ રાગ-ધનાશ્રી ॥

સર્વપાત્રો—જય જય જય મહારાજ-જગપતિ જય જય મહારાજ
કર્મ ખપાવી નિર્વાણ પામ્યા-વિશ્વપતિ મહારાજ-જગપતિ ॥ ૧
સહોદરના શોક વિરહમાં-નન્દીવર્ધન મહારાજ-જગપતિ ॥ ૨
રાજ કાજનો ત્યાગ કરીને યેચેની ખન્યા રાજ-જગપતિ ॥ ૩
“ભાઈબીજ ભૂમિકા” ભજવી-આનંદ કરો કાજ-જગપતિ ॥ ૪
ભૂલ ચુકની માફી યાચી-વિરમીએ મહારાજ-જગપતિ ॥ ૫

—સમાપ્ત પટાક્ષેપ—

॥ સ્વપ્ન વિચાર ॥

॥ તેઓમાં જાણતું ॥

જાવ જમણના મહત્ત્વમાં—તર જે રૂપિયા જાણે છે.
પ્રથમ દિવસથી પામીશિ—આનંદ તર જમણનાર. ॥૧॥

તેમાં પીત્ત જાવનારો—જાણે મળે તે જાણ
દેવ સ્વપ્ને જે જાણીશો—સત્ય કલ્પન જે જાણ. ॥૨॥

—સમજાવી—

[વિરહના વિષયોમાં પુણ્યકર્મના ફલોમાં—જોઈએ—સ્વપ્નમાં પ્રજાવ-
જાણના—અભિષેક કરીને—પોતાની જાણનાર પ્રજાવનાર—“જાણે તે જાણ”
મુલવીવા માં પુત્ર જેટ સ્વીકારત વિચારત—જાણે—સ્વપ્નમાં—જો જાણે—
જોઈએ—અભિષેક—જાણનાર—જાણનાર—જાણે—સ્વપ્નમાં—જાણનાર—
જાણનાર—જાણે—જાણે—જાણે—જાણે—જાણે—જાણે—જાણે—જાણે—
જાણે—જાણે—જાણે—જાણે—જાણે—જાણે—જાણે—જાણે—

“ ત્રિતાલ—કવાલી સંગીત ”

ખુશાલીનો દિવસ કેવો-અનુપમ ચાંદની જેવો,
 પુનમના ચંદ્રને તારા-ખીલ્યા છે દિવ્ય શક્તિમાં-ધ્રુ
 ભુવનમાં સૂર્યની કિરણો-જીવનનું સુખ આપે છે;
 સહના નેત્રમાં જ્યોતિ-અમીરસ વારિ છાંટે છે. ખુ-૧૧ ૧ ॥

પૂરવના પુણ્યના થોગે-મળ્યો છે. જન્મ માનવનો-
 તેમાં વળી શુભ સંયોગે-થયો મને ભાઈનો સંગમ-ખુ-૧૧ ૨ ॥

તથાપિ વિરહના આંસુ-ઝરે છે. રાતપ્રતિ દિનમાં,
 સમજમાં તે નહિ આવે-કર્મભારે મન નડતુ-ખુ- ૧૧ ૩ ॥

ખરી વાચા છે. દેવોની-ખરૂં આ દેવનું સ્વપ્નનું,
 ગવેશણા મેં કરી તેની-મળી આવ્યો મને ખાંચો-ખુ- ૧૧ ૪ ॥

કુચસાયાઠ મોટીપોળમાં-વસે છે ભાઈ ત્યાં તારો,
 બકેશ બાનુ સમા છાજે-સુતરીયા કુલમાં ગાજે-ખુ- ૧૧ ૫ ॥

પુછપરછ કરવાથી-તેથી મળશે તને સાચો ?
 સુંદર તેની મોહિની સુરત-“છખી ઘરમાં” તે છાજે છે-ખુ-૧૧ ૬ ॥

“જીવન મિત્ર” હૃદય ગાજે-હરપથી તે વધાવે છે.
 ચિરંતજીવી રોડે સતજન, આત્મ સાક્ષિથી વ્યાવું છું-ખુ-૧૧ ૭ ॥

ભાઈ કરી જગરમાં ગાવું, ધન્ય “સુદત” જીવન તહાકે
 કરો હુમ હુમ જે ખાંચવ ? આખાદીમાં તને ચાહું-ખુ ૧૧ ૮ ॥

—સંપૂર્ણ—

—શુભ અવસર—

